

1 EURO

→ ATLETISME

25 ANYS DEL POSITIU DE BEN JOHNSON



EL9

ESPORTIU DE CATALUNYA



Zona Champions

22.00 h

Vila-real Espanyol

CUATRO

Els d'Aguirre disputen la quarta plaça als de la Plana

BÀSQUET

Jordi Trias està dolgut pel tracte rebut a la Peña

Entrevista a LUSO DELGADO

“El Girona va fer tard



El club ofereix a Chus Herrero la renovació per dues temporades més

BARÇA

Sense dubte

La plantilla fa pinya per defensar el seu estil de joc i tancar un debat que alguns analistes asseguren que s'ha distorsionat



FUTBOL

El Madrid guanya a Elx amb un penal regalat (1-2)

Muñiz Fernández va evitar una nova ensopagada blanca

Pàrquing Propi
Vine i carrega al moment

Segueix-nos

Tel. 902 909 500
www.elreidelarajola.com

COMPACT 30x85

11'95 € / m²

Ivory

Grafito

Especial Porcellànics tot massa

HABITAT 30x85 I 60x60

11'95 € / m²

114729-107441w

AVUI FA... Jordi Camps



Positiu de Ben Johnson

1988 ATLETISME. Dos dies després de la seva espectacular victòria contra Carl Lewis en la final dels 100 m dels Jocs de Seül, amb rècord mundial inclòs (9.79), es va saber que Ben Johnson havia donat positiu en el control antidopatge que li van fer després de la cursa. Les anàlisis van revelar que el canadenc havia pres un anabolitzant anomenat estanozolol. ■ FOTO: EL 9



Catalunya guanya l'europèu

2010 PITCH-AND-PUTT. La selecció catalana va guanyar per primer cop el campionat d'Europa de pitch-and-putt en imposar-se en la final a l'equip d'Irlanda. L'equip català ja tenia dos títols mundials (2004 i 2006) en el seu palmarès, però no havia aconseguit mai el títol continental. Aquesta sisena edició de l'europèu es va disputar al P&P Papalús de Lloret de Mar. ■ FOTO: EL 9

1929 BOXA. Carles Flix guanya el títol europeu del pes gall a l'italià Domenico Bernasconi a la plaça de braus de les Arenes.

1983 VELA. El vaixell *Austràlia II* derrota el *Liberty* 4-3 i trenca 132 anys de domini dels Estats Units en la copa d'Amèrica.

1990 BÀSQUET. Magic Johnson fa la primera cistella al Palau Sant Jordi.

1991 FUTBOL. L'assemblea de l'Espanyol aprova la conversió del club en societat anònima esportiva.

1999 GOLF. Europa guanya la Ryder Cup en territori americà per 13,5 a 14,5.

2004 BÀSQUET. El Barça derrota en la pròrroga de la supercopa el Real Madrid (76-75).

2008 CICLISME. El jutge decideix arxivar l'operació Port sobre dopatge en ciclisme.

DIARI DE REDACCIÓ Lluís Simon

La consulta

"Els drets no es concedeixen, es conquisten", va dir Chomsky des d'una perspectiva històrica. Ja sabem, doncs, a què atènim-nos a partir d'ara.



PUGEN I BAIXEN



KILIAN JORNET
ALPINISME

L'esportista català no va poder fer el cim de l'Elbrús, de 5.462 m, en el tercer repte d'aquest any del projecte 'Summits of my life'.



VALL NORD
CICLISME

L'estació andorrana serà la seu del campionat del món de BTT i de trial de l'any 2015, segons va confirmar ahir la Unió Ciclista Internacional.



TONY MARTIN
CICLISME

El corredor alemany va guanyar el seu tercer títol mundial de contrarellotge amb una gran autoritat sobre Bradley Wiggins i Fabian Cancellara.



MASCHERANO
BARÇA

El defensa blaugrana estarà entre deu i quinze dies de baixa per culpa de la lesió que es va fer en el partit de dimarts contra la Real Sociedad.

DES DEL BELL REPÒS

Canal Plus, la revolució del bàsquet?

Sobredosi de bàsquet. Això és el que tindrem, per sort, aquesta nova temporada. La notícia, que s'ha conegut aquesta setmana, pot ser un impuls per a l'esport de la cistella, adormit en els últims temps: el Canal Plus entra en l'Eurolliga. I ho fa per a les tres properes temporades. Això vol dir tornar a aquelles realitzacions de primer nivell que van revolucionar l'ACB en els anys noranta. Llavors es va criticar que va ser allò que en diem pa per a avui i fam per a demà, perquè la revolució que va suposar en les retransmissions i, sobretot, econòmicament la injecció de diners que va comportar va ser tan gran com la caiguda posterior, quan Canal Plus va decidir posar el punt final. Però com a simple aficionat celebrador, i molt, l'entrada d'aquest operador, perquè a Catalunya l'oferta que tindrem cada setmana –gratuïta– per veure partits de bàsquet serà enorme. D'entrada, és segur que per Televisió de Catalunya podrem veure els dijous i di-

vendres el Barça i el Madrid, ja que mai coincidiran el mateix dia. TV3 o Esport 3 també tindran els drets per fer altres partits d'interès, com pugui ser el de la jornada de l'Eurolliga, per exemple, un Panathinaikòs-Olympiacòs.

A Catalunya, els aficionats tindran gratis Eurolliga, NBA, ACB, LEB i Lliga Femenina

A tot això s'hi ha de sumar les retransmissions que habitualment ja fan des de Televisió de Catalunya de la lliga ACB, de la Lliga Femenina i fins i tot de la LEB Or, amb el sòlid equip que formen Jordi Robirosa, Victor Lavagnini i Nacho Solozabal, que ja han superat ja la dècada junts. Per si no n'hi hagués prou, a Teledeporte, amb el català Arseni Cañada al capdavant, podrem veure partits de l'ACB. I per Cuatro, cada divendres, partit de l'NBA.

Aquest curs, doncs, no hi ha excusa, perquè l'aficionat que ho vulgui tindrà bàsquet a dojo. Si aquesta fórmula no funciona, llavors sí que podrem començar a pensar que el bàsquet no interessa potser tant com ens agradaria. I per als més malalts, com a mínim un partit de l'NBA cada nit pel Plus Deportes.



Xavi Ballesteros. PERIODISTA

AMOS DEL SEU SILENCI



"Sé que podria fer de Bale un jugador encara millor del que ja ho és. He sentit que registra velocitats properes a les meves"

USAIN BOLT. Atleta



"Molta gent pensa que no he guanyat de manera neta. No m'ha frustrat. Comprenc que la premsa es faci preguntes"

CHRIS HORNER. Ciclista

OBSERVATORI 9

Un cap de turc que va servir de ben poc

Ben Johnson va caure dels altars a l'infern un 26 de setembre del 1988. Avui en fa 25 anys. Dos dies abans, el canadenc havia millorat el seu rècord del món en la final dels 100 metres dels Jocs Olímpics de Seül. I ho havia fet derrotant novament Carl Lewis, repetint el que havia passat un any abans en la final del mundial de Roma. El control antidopatge va caçar Ben Johnson, que no només va perdre la medalla d'or i va ser expulsat dels Jocs, sinó que va entrar en una espiral que el va portar a perdre quasi tot el que havia guanyat en la seva carrera.

El món de l'esport va quedar commocionat pel positiu de Ben Johnson. No perquè no hi haguessin sospites –tant pels seus resultats com pel seu aspecte físic–, sinó perquè era una icona mundial i qui més qui menys pensava que no tots els esportistes eren iguals davant el dopatge. El Comitè Olímpic Internacional (COI), la Federació Internacional d'Atletisme (IAAF) i fins i tot el govern canadenc van voler demostrar que s'ho prenien seriosament, i Johnson va pagar la seva culpa i la de molts altres. El govern del Canadà va crear una comissió d'investigació que va acabar amb un judici en què Johnson va confessar que es dopava des del 1981. La IAAF va canviar tota la seva normativa antidopatge i en va adoptar una que semblava feta a la mida del canadenc, que va perdre títols i rècords. Ben John-



Ben Johnson, dimarts a Seül ■ EFE

son va ser el primer i l'únic atleta durant molt de temps que va reconèixer la seva culpa. Un positiu li feia perdre el que havia guanyat en la prova en què havia estat enxampat. Una confessió feia

desaparèixer tota una carrera. Hi havia molts atletes que es dopaven, però que a més fossin idiotes, no. La norma feta a la mida de Ben Johnson no va servir per a gaire res més.

La història ens demostra que el positiu de Ben Johnson no va marcar un abans i un després en la lluita contra el dopatge, tot i que encara avui ens ho vulguin vendre així. Si tots els actors –federacions internacionals, COI, esportistes, fins i tot governs– s'haguessin pres seriosament la lluita contra el dopatge en aquell moment, potser deu anys després no ens hauríem trobat el Cas Festina en el Tour del 1998, que sí que va provocar la convulsió que va portar a la creació de l'Agència Mundial Antidopatge i a l'inici de l'estructura actual de lluita contra el dopatge.

Ben Johnson va donar positiu i va ser sancionat. Ben sancionat. També va ser un cap de turc. El COI i la IAAF van voler demostrar que no els tremolava el pols a l'hora de sancionar una estrella. I ho van fer. El problema és que no van anar més enllà. És clar que el 1988 no hi havia els recursos tecnològics que hi ha ara per enxampar tramposos, però mirant enrere trobem més discursos de complaença –Joan Antoni Samaranch va dir el 1993 que l'esport “estava a punt de guanyar la batalla contra el dopatge”– que accions reals. O també ens enganyaven o tots plegats no eren gaire eficients.

Hi havia molts atletes que es dopaven, però que a més fossin idiotes, no. La norma feta a la mida de Ben Johnson no va servir per a gaire res més



Jordi Camps. PERIODISTA

A FAVOR I EN CONTRA

Hauria de descansar, Neymar, contra l'Almeria?

S

Ja sé que està en un excel·lent estat de forma i que cada cop se'l veu més adaptat al joc de l'equip després del seu lent procés d'inclusió en l'equip. No va ser titular fins al quart partit. Tenint en compte tot això, pot semblar una estúpida que torni a la banqueta. Personalment, però, considero que ara ja fa molts partits que està jugant molts minuts i que contra l'Almeria és una bona oportunitat perquè deixi el seu lloc en l'onze titular a Tello o a Pedro, amb menys desgast a les cames i que també demanen a crits tenir més oportunitats. No hem d'oblidar que dimarts l'equip jugarà el segon partit de la Champions contra el Celtic de Glasgow, un rival dur, que es tancarà al darrere. Contra els escocesos sí que caldrà la millor versió de Neymar, que, descansat, podrà desequilibrar en atac molt millor.



JOSEP LAGO / AFP

Neymar és un crac de grans dimensions. Ho ha demostrat des que va començar la temporada i en especial en el darrer partit contra la Real Sociedad. I els cracs necessiten jugar partits tan seguits com sigui possible per agafar el ritme i acomodar-se a l'equip, que per al brasiler és totalment nou. Per tant, a la lògica prevenció de Martino en els primers partits per preservar-lo d'un excés d'esforç físic atès l'estat en què es va incorporar al Barça, toca ja deixar-la de banda i aconseguir que Neymar s'incorpori a l'estatus natural d'un crac, que és el de jugar tots els partits, com ho fa Messi. Una altra cosa diferent és que al llarg del partit i en funció del resultat es puguin fer canvis que afectin Neymar per qüestions tàctiques o pel fet que el brasiler s'hagi desgastat més del compte. Però d'entrada, toca jugar.



Sergi de Juan



Ferran Espada



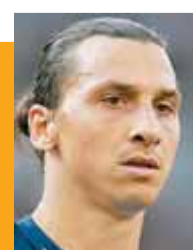
“Som l'únic club que guanyem 0-4 i es discuteix la possessió”

GERARD PIQUÉ. Jugador Barça



“Ha estat una victòria clara, no he hagut d'assumir riscos”

T. MARTIN. Tricampió mundial



“Vull guanyar la lliga de campions amb el PSG, i ho farem”

Z. IBRAHIMOVIC. Jugador PSG



Luso Delgado JUGADOR DEL CÒRDOVA I FINS LA TEMPORADA PASSADA DEL GIRONA

“Van deixar perdre un

RETROBAMENT • L'aragonès rebrà a Còrdova el Girona, amb el qual va créixer i explotar la temporada passada **CONTRAST** • “Estic molt orgullós d'haver format part d'aquell equip històric, però el Girona va fer tard amb mi, no em peneixo d'haver anat al Còrdova”

Edu Ciurana
GIRONA

Aquest diumenge Luis Eduardo Delgado Pacheco, *Luso* (Saragossa, 4/12/1984), viurà un partit especial al Nuevo Arcángel amb motiu de la visita del seu exequip, el Girona, del qual guarda un grat record després de tres anys a Montilivi. Ara Luso, peça clau del nou Còrdova de Pablo Villa, explica a El 9 Esportiu la seva nova aventura i repassa els motius que el van fer marxar de Girona.

Còrdova-Girona diumenge. Un partit especial, suposo...

Sí, sens dubte, és un partit que tenia marcat en el calendari. És especial enfrontar-te als que han estat els teus companys i molts dels quals són amics. Serà un partit bastant emotiu per tot el que he viscut allà, que porto molt dins meu.

Veig que el seu pas pel Girona l'ha marcat...

Sí, encara tinc contacte amb la majoria de l'equip. El que vam viure el curs passat va ser molt bonic i especial, i en part va ser així gràcies a aquella comunitat que teníem en el vestidor.

Què va passar perquè no es quedés al Girona?

De passar, passar, en realitat no va passar res. Després d'acabar la temporada se n'anava el *mister* i jugadors importants com Tébar, Jose, Mallo, Acuña o Benja, i el Girona va esperar tant i tant per oferir-me alguna cosa que va fer tard. Un mes abans d'acabar la temporada em van dir que comptaven amb mi però sense dir-me res en concret; van anar lents, tant amb mi com amb altres jugadors que feia molt de temps que esperàvem que es decidissin, i en l'únic contacte amb el meu representant li van dir que el pressupost baixaria i que potser no em podrien ni mantenir el salari. Després d'acabar el curs sí que van voler tornar a parlar, però ja era tard, ja que el Còrdova



La directiva del Girona va deixar molt a desitjar. Hi havia coses del club que t'anaven desencantant



Li dec molt a Rubi, sempre li estaré agraït pel que m'ha ensenyat. És un exemple de com ha de ser un entrenador



L'objectiu és ser a dalt; sens dubte, el projecte és ambiciós. Hem començat bé i estem intentant crear un bloc fort

m'oferia un contracte de tres anys i un projecte ambiciós, amb l'afegit que si em venia a buscar algun equip de primera em deixarien marxar.

Com bé diu se'n van anar molts jugadors importants. El Girona va perdre l'oportunitat de renovar un bon bloc...

Si et parlo de mi, i també d'algun altre que sé de bona font, si haguéssim rebut una oferta en un període normal abans d'acabar la temporada, ens hauríem plantejat seriosament de quedar-nos, però allò no es va produir en cap mo-

ment. Potser allà van deixar escapar un bon bloc, però de totes maneres crec que també s'han quedat amb jugadors importants i han mantingut un bon equip, amb bons fitxatges i cessions, i pel que he vist fins ara han fet una plantilla competitiva que és allà dalt.

Parla de plantilla competitiva. Veu el Girona amb possibilitats de tornar a competir com en el curs passat?

Sí, els veig una plantilla forta. Potser només els falta el salt de qualitat que et pot donar Jandro, o trobar aquest jugador referència a dalt que pugui marcar gols com l'any passat feien Acuña o Benja. Juguen de manera semblant al curs passat i crec que poden lluitar per fer alguna cosa important també aquest any.

Va explotar en la seva tercera temporada al Girona després d'oferir un gran rendiment convertit al mig del camp.

Sí, el meu cas va ser una mica estrany perquè el tercer any vaig explotar en una posició que en principi no era la meua, però estic molt satisfet del rendiment que he donat aquestes tres temporades. En la primera venia de segona B i crec que vaig estar a l'altura, en la segona vam tenir una salvació gairebé miraculosa i en la tercera vaig explotar una mica en aquesta posició. Estic molt orgullós d'haver format part d'aquest equip històric.

Rubi va ser clau perquè destacés en la seva nova posició...

I tant, li dec molt a Rubi, sempre li estaré agraït, perquè, a part de tot el que m'ha ensenyat, ha es-



Luso Delgado, abans de xutar, amb la samarreta del Còrdova ■ FRAN UREÑA

tat un exemple de com ha de ser un entrenador, de com es pot ser exigent i a la vegada motivador. Ha estat tot un referent i per a mi saber que ell no seguiria va ser un punt important.

Quines diferències troba que hi ha entre el Girona i el Còrdova?

El Còrdova és un club amb una massa social més gran que la del Girona i potser també és una mica més professional en alguns aspectes. La directiva del



un bon bloc”

Girona en certs moments va deixar a desitjar pel que és la segona divisió A i el futbol professional. La sensació era aquesta, que hi havia coses del club que t'anaven desencantant. El millor que tenia el club eren els jugadors que hi havia.

El Còrdova ha pescat molt en el Girona, amb vostè i Benja, i van



estar a punt de lligar Tébar...

Sí, quan un equip com el Girona aconsegueix fer una temporada com la passada, els focus se centren en els jugadors que té. Érem molts els que acabàvem contracte i molts equips es van interessar, és lògic. Cada any passa amb els equips que donen la sorpresa.

Va canviar d'equip, però no de categoria...

No hi va haver cap oferta de primera, de l'estranger sí, però vaig creure que no era tan atractiva per marxar lluny. M'havien parlat bastant bé de la ciutat de Còrdova i vaig decidir venir aquí, i no me'n penedeixo.

Centrem-nos en el partit. Què n'espera?

El Girona vol tenir la filosofia d'arribar ràpid a la porteria contrària però amb la pilota controlada, una mica com l'any passat, i a fora de casa han millorat, així que espero un Girona molt perillós. Potser serà un partit més obert dels que fins ara hem vist aquí, ja que han vingut equips com la Ponferradina, l'Alavés o el Numància, que s'han vingut a tancar.

El Girona no ha guanyat mai al Nuevo Arcángel. A què creu que és deguda aquesta mala ratxa?

Jo crec que simplement han anat així els partits els últims anys i ja està. El Còrdova fa temps que és molt fort a casa, jo en sóc testimoni, però segur que serà un partit molt difícil.

De moment han començat bé en la lliga, segons amb onze punts després de sis jornades, a un punt del lideratge...

Sí, està tot molt igualat i de moment no hi ha cap equip que s'escapi de la resta. Hi ha molta competència i es presenta atractiu. Nosaltres hem començat bé i estem intentant crear un conjunt fort.

Personalment també rutlla la cosa, titular en tots els partits de lliga, un fix per a Pablo Villa. També, sí. Estic content pel que estic aportant a l'equip i de moment tot va bé. He estat titular en tots els sis partits de lliga i ara intentaré ajudar en la faceta ofensiva i intentar marcar algun gol, com vaig fer l'any passat.

El Còrdova fa anys que té bons equips. Ara ja és hora de pujar?

Sí, aquí l'afició és molt exigent i el club també, així que l'objectiu és ser a dalt, sens dubte. Quan vaig venir aquí em van plantejar un projecte ambicions per ser un equip fort dins de la categoria. De moment, estem establint les bases per aconseguir-ho.

Hi pensa molt, a poder jugar a primera algun dia?

Després de la temporada passada, en què vaig tenir un creixement important i vam estar a punt d'aconseguir l'ascens, ara he arribat al Còrdova amb un contracte de tres anys i formant part d'un bon equip. Vaig pensar que era un bon lloc per afrontar aquest assalt a la primera divisió, un bon objectiu.

No han tingut tanta sort en la copa, quan van caure eliminats pel Dépor després d'una tanda de penals de 28 llançaments...

Sí, aquest partit no el vaig jugar per les rotacions, però la copa és una competició que sempre agrada jugar perquè et dona l'oportunitat de jugar en llocs importants. Vam donar la cara i crec que ens mereixíem passar, però de vegades les coses són així i a veure si ara, tot i quedar eliminats, podem centrar-nos en la lliga, que al final és el més important.

El Còrdova no ha transformat cap penal des del maig del 2012, quan Pepe Díaz va anotar-ne un a Montilivi contra el Girona.

No sabia aquesta dada. Si es pot entrenar per posar-hi remei ho farem, hi ha molt bons llançadors, com ara Xisco, López Silva, Caballero... Només és casualitat que no se n'hagin marcat en tant de temps. ■

Paciència. El davanter es recupera com a agent lliure, tot i que té un preacord amb el Còrdova pel gener

Benja, un fitxatge per al cap de mig any

X. Masachs
GIRONA

Que Benja no hagi estat ni presentat pel Còrdova té explicació. L'exjugador del Girona, que s'està recuperant d'una greu lesió al genoll esquerre, no té tramitada la fitxa amb el Còrdova perquè ni tan sols hi té contracte. Hi ha un acord, això sí, perquè el jugador s'integri al conjunt andalús un cop recuperat del tot de la lesió i li tramitin la fitxa quan es torni a obrir el mercat, al gener. Ara mateix, és oficialment un jugador lliure.

Benja es va trencar el lligament anterior del genoll esquerre el 24 de febrer, precisament durant el Girona-Còrdova a Montilivi. L'operació ja va revelar que la lesió era més greu del que es podia imaginar d'entrada, i que el mig any de recuperació que se sol calcular amb els trencaments de genolls se n'aniria força més enllà. Una segona intervenció—menor i ja prevista—va confirmar que l'exblaugrana necessitaria paciència. Les primeres previsions indicaven que Benja podria estar a punt cap a l'octubre o el novembre, però la recuperació es va alentir. I el jugador continua treballant sense fixar-se cap termini.

La marxa de Benja va ser de les primeres que van transcendir. Com Jose Martínez, que se'n va anar a Xipre, l'endemà mateix de l'últim partit de la temporada a Almeria, Benja va confirmar que s'havia entès amb el Còrdova. El Girona, amb el qual tenia



Benja, en el xàrter que va dur el Girona a Almeria, l'últim partit de la temporada passada ■ X.M.

A distància

Fa pel seu compte la recuperació, lenta perquè l'operació va ser molt complicada

firmada una clàusula de renovació automàtica en cas d'ascens a primera divisió, no va moure fitxa, ni amb ell ni amb el gruix de la plantilla, com es van encarregar de criticar els jugadors just després del partit a Almeria.

A Barcelona

El davanter es va comprometre amb el Còrdova, tot i que no hi va arribar a firmar el contracte. Una cir-

cumstància estranya per a un jugador, ja que a partir del 30 de juny va deixar de ser jugador del Girona però tampoc es va integrar formalment a cap club. Amb aquest context, li va tocar assumir pel seu compte la recuperació de la lesió, que està fent a Barcelona. Només va de tant en tant a Còrdova, on li reserven el dorsal 7. Sense poder comptar amb Benja, el Còrdova va aprofitar les últimes hores del mercat d'estiu per reforçar la línia ofensiva—amb l'exdavanter del Sabadell Ulises Dávila i el mitja punta argentí Germán Pacheco—, que ja tenia Xisco i Strahan com a puntes de referència. Al gener, si res no es torça, la competència els creixerà. ■

Les xarxes del Còrdova i la indefinició del Girona

El Còrdova va estar molt atent no només a l'excel·lent rendiment dels jugadors del Girona la temporada passada, sinó també a la indefinició del club respecte als jugadors que acabaven contracte. El club s'ho va jugar tot a la carta de l'ascens i va demorar les converses amb els jugadors, que van explotar després de l'últim partit de la promoció, a Al-

meria. I el Còrdova va saber pescar a Montilivi. A més de Benja, el club es va entendre amb Luso Delgado, fix en els esquemes del conjunt andalús després de la seva irrupció el curs passat com a migcampista. I l'aragonès va estar a punt de tornar a formar el doble pivot—una de les claus de l'èxit— amb Marcos Tébar, perquè el Còrdova també

va arribar a un acord amb el madrileny. En aquest cas, però, l'entesa estava supeeditada a la possibilitat que el jugador rebés una proposta de primera divisió. I li va acabar arribant, de l'Almeria. Curiosament, el Còrdova també s'ha endut de Montilivi el patrocinador principal, RDI, empresa de Vilanova que es dedica a la recuperació d'impagats.



Renegociació. El club havia promès al central, que va arribar a Montilivi el curs passat, que li revisaria el contracte, un dels més baixos de la plantilla

El Girona vol convèncer Chus Herrero perquè renovi per dos anys més

X. Masachs / J. Danés
GIRONA

Chus Herrero va ser un dels fitxatges que el Girona va clavar l'estiu anterior. El central aragonès, que acabava de baixar a segona B amb el Cartagena, va acceptar una proposta modesta per dues temporades del club de Montilivi. I la relació qualitat-preu després de veure les seves prestacions va ser excel·lent. Tant, que el club li va prometre una revisió del contracte per aquest curs. Però la proposta es va demorar i fins i tot va arribar a agafar forma la possibilitat que Chus Herrero deixés Montilivi pagant la clàusula de rescissió (el Saragossa, club on es va formar i va debutar a primera divisió, es va plantejar seriosament la possibilitat de recuperar-lo).

Chus Herrero va revelar ahir que s'ha produït "algun acostament" del Girona cap a ell. "Sergi [Raset] ha parlat amb el meu agent. La intenció és arreglar-ho." El defensa no hi va afegir res més, però està clar que és un dels jugadors que el Girona té marcats a la llista de prioritats per allargar-li la vinculació, que s'acaba el mes de juny vinent. El club ja ho ha fet amb Juanlu Hens i amb Moisés Hurtado, tot i que són dos casos absolutament diferents. Aquests últims han acceptat una rebaixa de salari a canvi de garantir-se un any extra. La renegociació amb Chus Herrero ha de ser forçosament a l'alça.

Dos anys més

El Girona ha iniciat converses amb el represen-



Chus Herrero, a l'esquerra, al costat de Moisés Hurtado, que també ha allargat la vinculació amb el Girona ■ JOAN SABATER

tant de Chus Herrero (Pep Mesas) i el punt de partida ha estat una proposta fins al 2016, cosa que garantiria la continuïtat de l'aragonès pel que resta de temporada i les dues pròximes. De moment no hi ha hagut entesa, ni n'hi haurà si el Girona —ligat de mans i peus per la llei concursal— no es mostra més generós amb l'aragonès, que té un dels contractes més baixos de la plantilla.

El cas de Chus Herrero podria tenir més similituds amb el de Felipe Sánchez, que també acaba contracte el 30 de juny i a qui el club voldria retenir a Montilivi. La proposta perquè l'esquerra es quedi també haurà de recollir una millora contractual que el club, a hores d'ara, difícilment pot fer.

El retorn, a Còrdova?

Chus Herrero es va lesionar al genoll —un esquinç

del lligament lateral intern al genoll dret, complicat amb un edema ossi— en el trofeu Costa Brava i encara no ha debutat en competició oficial. Ni en la lliga ni en la copa. I malgrat que sempre semblava que l'aragonès estava en la recta final de la seva recuperació, el debut s'ha anat demorant. "Tinc bones sensacions. No totes les que voldria, però ja m'han dit que hauré de conviure amb aquestes molèsties que encara arrossego", va afirmar ahir l'aragonès, que probablement serà la gran novetat en la convocatòria per a Còrdova: "Tinc ganes de jugar i de trobar-me a gust. Físicament estic bé, perquè he treballat de valent. I disponible per al que el m'interessa", va afirmar.

Sense Chus ni Moisés, a Ricardo Rodríguez se li han reduït les alternatives en l'eix de la defensa a Migue, Mas i Richy. Ara, el tècnic disposa d'una peça més, tot i que n'ha perdut una altra de molt important al mig centre (Timor), una posició que tampoc no és desconeixuda per Chus Herrero: "Puc jugar de central o de pivot, això ja és cosa de l'entrenador."

L'aragonès sap que Còrdova és una de les places complicades de la divisió de plata: "Han engegat un projecte ambiciós, però nosaltres estem donant la talla a camp contrari." El defensa va relativitzar la falta de davanters purs en la plantilla: "Sabem que a dalt anem una mica justos d'efectius, però si estem sòlids a darrere, ja hem demostrat que fem ocasions i també gols", conclou. ■

Optimisme moderat. L'asturià, que treballa per evitar el quiròfan, ha començat a fer exercicis de colpeig de pilota

Jandro fa un pas endavant

J.D. / X.M.
GIRONA

Jandro Castro va fer ahir carrera contínua al costat de Chando i David Garcia, però la novetat és que l'asturià ha començat des de fa un parell de dies a tenir contacte amb la pilota. És el mur amb el qual havia topat les altres vegades i que no havia aconseguit superar. Després de la infiltració i de provar el colpeig de pilota —de moment de manera molt suau—, Jandro no ha notat molèsties, però calen més dies i també augmentar la potència dels colpejos per saber si les sensacions són igual de bones i l'asturià pot esquivar l'amenaça del quiròfan, que ara mateix és la gran prioritat.

Ivan López no s'entrena

Tot i que l'ecografia a la qual es va sotmetre dimarts a primera hora de la tarda va revelar que no hi



Jandro Castro ■ LL. S.

havia cap trencament muscular, Ivan López no es va exercitar ahir. Ni amb el grup ni tampoc a banda. Si avui tampoc no participa en la sessió a Torremirón, difícilment Ricardo Rodríguez l'inclourà en la convocatòria de divendres. També s'haurà de veure quina és l'evolució de Chando i de David Garcia. La del punta sembla més factible. ■

BREUS

S'estalvien una sessió. El Girona tenia ahir programats dos entrenaments a Montilivi, al matí i a la tarda. Finalment, però, el cos tècnic va decidir allargar la sessió del matí i estalviar als jugadors la de la tarda. L'equip s'entrenarà avui a Navata. ■ EL 9

Tornen a operar Dani Erenca del genoll esquerre.

Dani Erenca, que va canviar el Girona pel filial de l'Sporting de Gijón, es va haver de sotmetre ahir a una artroscòpia per una lesió al menisc extern del genoll esquerre. És el genoll que ja li van operar el febrer del 2012, quan s'havia fet un lloc en la defensa del Girona amb Josu Uribe. ■ EL 9

El primer gol d'Acuña. El davanter paraguaià va marcar dimarts el seu primer gol amb el Watford. Va ser en l'eliminària de la copa de la lliga, en què el Watford va acabar perdent en la pròrroga contra el Norwich de la Premier League. ■ EL 9

El Jaén, multat perquè té les porteries petites. El comitè de competició ha sancionat amb 200 euros el Jaén per irregularitats a les porteries detectades en el partit contra el Còrdova. El fet és que les porteries no fan l'alçada reglamentària de 2,44 metres. El Girona va perdre a La Victoria (3-1). ■ EL 9

El Còrdova, sense Samu. El lateral esquerre Samu de los Reyes es perdrà el Còrdova-Girona de diumenge per sanció. L'exjugador del Sevilla ha vist cinc targetes grogues en només sis jornades. També han sancionat amb un partit el lateral dret Cristian (Sabadell), expulsat al camp del Numància. Els altres castigats de segona A són Mandi (Sporting) i Aitor Sanz (Tenerife). ■ EL 9

Punt de partida

El club li ofereix un contracte fins al 2016, però ara les posicions estan molt allunyades

Una altra fórmula

El cas de Chus és diferent del de Juanlu i Moisés: la negociació no pot ser a la baixa

Gairebé a punt

El central diu que haurà de conviure amb les molèsties, però que es veu apte per a Còrdova

Les sensacions

"Físicament he treballat molt i estic bé, amb ganes de jugar i de trobar-me a gust"

7^a FIRA VEHICLE d'ocasió

www.scabdeseny.com



4, 5 i 6 octubre 13
Recinte firal de FIGUERES. De 10 a 20 h

Organitza: Figueres  **oberta**



entrada gratuita!



Martino i la pilota, a prop de la banqueta del Camp Nou ■ EFE

‘Tiqui-Tata

TATA, A DEBAT • Àngel Cappa, Lobo Carrasco, John Carlin i Juanma Lillo diuen la seva sobre la feina de l'argentí al FC Barcelona, quan es compleixen dos mesos de la seva arribada

Albert Fibla
BARCELONA

Avui fa exactament dos mesos, només dos mesos, que Gerardo Martino va caure “en paracaigudes”, segons les seves paraules, a Barcelona. Arribava disposat a “recuperar la millor versió del Barça”, quelcom que de seguida li ha estat reclamat. Tant se val que ho hagi guanyat tot en la lliga i la Champions, no serveix de res la supercopa que va aconseguir quan el seu equip a penes havia començat a caminar, n'hi ha hagut prou amb uns quants moments de feblesa en l'estil perquè hagi esclatat el debat. Se n'ha fet un gra massa? Amb seixanta dies de feina n'hi ha

Martino va arribar disposat a recuperar el millor Barça

prou per opinar de la feina d'un entrenador? Quatre veus autoritzades opinen sobre el tema.

Per a Àngel Cappa, “el debat sobre el canvi d'estil és exagerat i fictici”. Qui va ser ajudant de César Luis Menotti al Barça de Maradona, a principi dels anys vuitanta, considera que la temporada passada, per diverses circumstàncies, el Barça havia abaixat el seu rendiment. “Després de molts anys d'esforç i d'èxits és lògic. Ara Martino mira de recuperar els valors que van fer grans aquest equip”, diu. El veterà entrenador i escriptor, de 67 anys, subratlla també que el seu compatriota ha negat en diverses ocasions que el seu Barça no abandonarà l'estil. Cappa no creu, d'altra banda, que el joc dels blaugrana hagi de trobar variants per no convertir-se en previsible: “El talent mai no és previ-

sible, el que és previsible és la pilotada llarga cercant la segona jugada.” L'argentí considera, en definitiva, que l'equip de Tata Martino “ha de fer el que ha fet sempre, però ben fet”.

Francisco José, Lobo Carrasco, que, quan era futbolista blaugrana, va estar a les ordres d'Àngel Cappa, té una opinió similar sobre el debat que ha generat el joc del Barça de Martino. “És una gran mentida”, etziba l'avui comentarista televisiu. “El futbol és per a gent llesta i ha calgut introduir alguna variant ofensiva”, afegeix, justificant la feina de l'entrenador argentí. “Si trobes una barrera que no pots travessar tocant i tocant, em sembla intel·ligent convidar el rival a sortir cedint-li alguns metres.” “Amb Neymar pots arribar fins al fons, és una porta oberta perquè busca l'un contra un, regateja, centra... D'aquesta manera, es poden saltar les habituals barreres que posen els rivals.” A Carrasco tant li fa que el Barça obli el seu ideari de joc per tal de resoldre els problemes que presenti un determinat rival. “En funció del que veiem fer a Valdés quan tregui de porteria podem saber quin model usará el Barça. A Vallecás, per exemple, ho va fer en llarg i contra la Real ho va fer al peu”, assenyala també.

El periodista John Carlin, en canvi, no creu que sigui absurd el debat al voltant del futbol que fa el Barça d'aquesta temporada: “En certa manera, qui va legitimar el debat va ser Piqué quan va dir que el joc del seu equip era previsible. No és un invent atribuïble als periodistes, ha sorgit del vestidor del Camp Nou.” Carlin considera que és massa aviat per emetre un judici sobre la feina de Martino, al mateix temps que avança que

el de Rosario tindrà el llistó molt alt. “El problema és el record tan recent d'un equip que, per mi, és el millor de tots els temps i que s'ha anat dissolent.” Al periodista anglès, d'altra banda, no el convenç la idea que el Barça necessita alternatives al seu joc de toc i elaboració. “Crec que aquest estil ben jugat, amb aquests jugadors donant el màxim, trenca qualsevol defensa. Durant anys els rivals han sabut contra qui jugaven i el Barça els ha batut per tot arreu”, comenta, en la mateixa línia que Àngel Cappa. Finalment, Carlin no amaga el seu desig de continuar divertint-se cada cop que vegi els partits del Barça —“espero que el futbol llarg

Amb només dos mesos, el joc del seu Barça ha estat objecte de debat

i especulatiu es converteixi en un recurs i no en un estil”, i confessa: “Durant els últims anys, veure el partit del Barça era, per mi, imprescindible. Ara ja no ho tinc tan clar.”

“Als jugadors del Barça no els ha anat gens malament amb el joc de posició”, reflexiona Juan Manuel Lillo, que no sap amagar quin és el futbol que més li agrada. Eloqüent com ningú, el tècnic donostiarra és crític amb els crítics. “La gent està molt ociosa”, diu abans de subratllar que cal més temps per valorar la feina de Martino. “En el futbol es treuen grans valoracions de petits fets. Una dada original a aquest debat! L'estadística de la possessió del Rayo-Barça. I les estadístiques són com els tangles: ho ensenyen tot menys el que és important. Mostren, no demostren.” ■

ta'

A quatre veus



“El talent mai no és previsible, el que és previsible és la pilotada llarga cercant la segona jugada”

Àngel Cappa



“Les estadístiques són com els tangles: ho ensenyen tot menys el que és important”

Juanma Lillo



“Si trobes una barrera, em sembla intel·ligent convidar el rival a sortir cedint terreny”

Lobo Carrasco



“Veure el partit del Barça era, per mi, imprescindible. Ara ja no ho tinc tan clar”

John Carlin



Els jugadors blaugrana, a la ciutat esportiva Joan Gamper, durant un entrenament d'aquesta temporada ■ FC BARCELONA

Sense discussió. Després de dir-hi la seva a la gespa, els jugadors van voler reiterar amb paraules que l'equip no ha canviat d'estil, sinó que s'han afegit alternatives per ser més imprevisibles

El vestidor no dubta

Ignasi Noguer
BARCELONA

Feia molt que el joc del Barça no generava en l'entorn un debat tan intens com el de les dues darreres setmanes. De fet, dels últims, només l'ús del 3-4-3 i la falta de pressió del curs passat van fer referència a tot l'equip, mentre que la resta de debats van girar al voltant de jugadors concrets, com la discussió sobre si Iniesta havia de ser interior o extrem, Cesc a la posició de fals 9 o les reconversions a centrals de Mascherano i Song. El partit contra el Rayo, però, ho va canviar tot. Després d'uns duels en què el Barça havia deixat entreveure moments de futbol directe amb d'altres de més clàssics, Vallecas va ser, per a alguns, la demostració que Martino estava fent canvis en l'essència. Les respostes a aquestes crítiques no es van fer esperar, i des del president fins al tècnic hi van dir la seva, una demostració que el debat ha-

via arribat a tots els estaments. “No hi ha qui entengui la crisi de la possessió”, va opinar Rosell. “No he vingut a canviar res. Si es qüestiona la mitjana de possessió, l'any passat va ser del 66% i enguany del 65,8%”, es va defensar Martino abans del partit contra la Real, noranta minuts que han apagat l'incendi, una exhibició sublim pròpia del millor Barça de la història.

I és clar, després de demostrar-ho a la gespa, els futbolistes van aprofitar el pas per la zona mixta per recordar que ells mai n'han dubtat. “Passem de tot això. El que ens interessa és sumar victòries”, va afirmar Alves, que va

refermar la idea que, més que canvis, el que estan intentant introduir són alternatives. “El nostre estil és controlar el joc a través de la possessió i, quan puguem, jugarem com sempre, però tenir alternatives és bo, perquè així els rivals no ens poden tenir controlats”, va explicar. Una opinió força semblant a la d'Alves la va expressar Bartra, que considera que el joc de l'equip és ara més rodó. “Som un equip més complet, ja que podem combinar possessió amb verticalitat, i això ens fa ser més competitius.”

El tarannà blaugrana
El jugador que va parlar

més clar va ser Piqué, que fa uns dies ja va recordar que l'estil del Barça és in-negociable. “Els de la casa, que coneixem millor el club, sabem que tant és que el *mister* expliqui que no hi ha hagut tants canvis. A la gent li és igual, i necessitava un partit d'aquests perquè tot s'acabés... fins al proper dia que tinguem dolent. Hem de fer veure als que no són d'aquí que això és el Barça, on no només val guanyar, sinó la manera de com es fa.” Com la resta de companys, Piqué va incidir en la idea que, més que canviar l'estil, el que vol Martino és afegir alternatives d'ús puntual. “De vegades necessitem ser més

verticals. Si el rival no deixa espais i la seva defensa està avançada s'han de buscar passades en llarg”, va resumir. Un altre que hi va dir la seva va ser Busquets, que va recordar que només fa un mes que ha començat la competició. “En aquests moments del curs els debats són precipitats i exagerats, però ho entenc, ja que això és futbol. Els números no enganyen: som els primers, i amb ple de victòries.”

Com ja han demostrat aquests jugadors en moltes ocasions, on millor responen a les crítiques és a la gespa. I dimarts, contra la Real, ho van tornar a fer, per refermar-se després davant els micròfons, unes opinions que el Tata, l'epicentre de les crítiques, ja coneixia, i és que en el mateix moment en què Alves, Piqué i companyia deien la seva, ell deixava anar la frase més eloqüent de la nit: “Els dubtes els tenen vostès. El més important és que els meus jugadors no en tenen, de dubtes.” ■

Les opinions dels jugadors

“La gent necessitava un partit d'aquests perquè tot s'acabés... fins al proper dia que tinguem dolent”

Gerard Piqué
DEFENSA DEL BARÇA

“El nostre estil és el de controlar el joc, però tenir alternatives és bo per ser imprevisibles”

Dani Alves
DEFENSA DEL BARÇA

“Ara som un equip més complet. Podem combinar possessió amb verticalitat”

Marc Bartra
DEFENSA DEL BARÇA



Marc Bartra va tenir dimarts contra la Real una estrena somiada en la lliga 2013/14, amb gol inclòs ■ FCB

Gran oportunitat. La baixa per lesió de Javier Mascherano obre la porta de la titularitat al jove de Sant Jaume dels Domenys contra l'Almeria, el Celtic i el Valladolid

Moment Bartra

Oriol Tortajada
BARCELONA

“És una posició (la de central), en què tradicionalment, m'ha costat fer rotacions.” Ironies de la vida, tot just l'endemà d'aquestes paraules, a Tata Martino li va tocar moure fitxa a l'eix de la defensa, l'única posició que fins ara s'havia mantingut fora de la roda de les rotacions. La inoportuna lesió de Javier Mascherano contra la Real Sociedad va obligar el tècnic argentí a substituir l'únic home, Víctor Valdés al marge, que havia jugat fins ara tots els minuts oficials en aquest inici de temporada i buscar alternatives a la banqueta. L'escollit, Marc Bartra, el relleu natural per actuar com a central i curiosament l'únic futbolista de camp de tota la plantilla (dels disponibles) que en-

Mascherano, entre deu i quinze dies

Males notícies per a la defensa del Barça, i és que ahir es va confirmar la lesió que Javier Mascherano es va fer durant el partit de dimarts contra la Real Sociedad. El blaugrana va passar ahir al matí les proves mèdiques per conèixer l'abast exacte de la lesió i, un cop confirmada l'elongació al bíceps femoral de la cuixa dreta, els serveis mèdics del club català van afirmar que haurà d'estar entre deu

i quinze dies de baixa. D'aquesta manera, Gerardo Martino no podrà comptar amb el seu compatriota per als partits que el Barça jugarà contra l'Almeria –dissabte, a les 18 hores–, contra el Celtic de Glasgow –dimarts, 1 d'octubre– ni contra el Valladolid –dissabte, 5 d'octubre–.

Per sort per al Barça i per a Mascherano, després del partit contra els castellans hi ha una aturada pels com-

provisos de les seleccions, així que Mascherano, si compleix els terminis de recuperació, no es perdrà cap altre matx dels blaugrana. Si tot va bé, Masche podria tornar el 19 d'octubre a Pamplona, on el Barça jugarà contra l'Osasuna en la jornada 9 de lliga.

Fins ara, Mascherano ho havia jugat absolutament tot. L'argentí no s'havia perdut cap partit d'aquesta temporada.

del Valladolid al Camp Nou, la setmana que ve, no haurien de ser, *a priori*, dos compromisos d'excessiva exigència i poden significar una magnífica oportunitat per al 15 blaugrana per tal de guanyar-se la confiança del tècnic.

Un Bartra que, a més, ja sap què és jugar al Celtic Park –amb Tito Vilanova va ser titular en els dos partits contra el conjunt escocès en l'anterior edició de la Champions.

Bartra té al davant una bona oportunitat i contra l'equip base va demostrar que està sobradament preparat per al repte. El seu debut aquesta lliga, immillorable. L'examen, aprovat amb nota.

El central català es va mostrar segur en defensa i, a sobre, va tenir el premi del gol, tot just el seu segon en la lliga amb el Barça –l'altre el va fer la tempo-

radar 2010/11 contra el Màlaga (1-3), quan encara no tenia fitxa del primer equip.

Malgrat entrar l'estiu passat en algunes traveses per marxar cedit a un altre equip, Marc Bartra tenia les idees clares i la seva prioritat sempre va ser quedar-se al Barça. Ell va apostar per quedar-se al primer equip i ara el seu objectiu és posar les coses complicades als centrals teòricament titulars de l'equip i superar els 392 minuts que va tenir el curs passat en la lliga (898 en el global de totes les competicions): “El gol em donarà confiança. Sempre he cregut en mi i el *mister*, també, però les posicions del

darrere són molt delicades a l'hora de fer canvis. Sóc conscient d'on estic i que el més important és mantenir el nivell d'entrenaments i el ritme per estar a l'altura quan ho necessiti l'equip. El que farà millor l'equip és que quan juguem els que potser no tenim tants minuts aprofitem l'ocasió i estiguem bé, ja que els cracs sentiran que han de donar més i això farà créixer l'equip. Sé molt bé el rol que tinc. Tinc confiança per com estan anant les coses i espero que segueixi així”, deia a la zona mixta després del duel contra la Real.

Recta final per a Puyol
Abans del partit contra el Sevilla, fa cosa d'un parell de setmanes, Tata Martino va explicar que després del partit contra la Real Sociedad se li prepararia a Carles Puyol un pla d'entrenaments encara més intens, per tal d'ultimar la posada a punt del capità, que ja fa dies que fa part del treball amb el grup.

Abans del partit contra el Sevilla, fa cosa d'un parell de setmanes, Tata Martino va explicar que després del partit contra la Real Sociedad se li prepararia a Carles Puyol un pla d'entrenaments encara més intens, per tal d'ultimar la posada a punt del capità, que ja fa dies que fa part del treball amb el grup.

Abans del partit contra el Sevilla, fa cosa d'un parell de setmanes, Tata Martino va explicar que després del partit contra la Real Sociedad se li prepararia a Carles Puyol un pla d'entrenaments encara més intens, per tal d'ultimar la posada a punt del capità, que ja fa dies que fa part del treball amb el grup.

Segon gol en la lliga

El curs 2010/11 ja havia marcat contra el Màlaga (1-3), quan tenia fitxa del filial

Abans del partit contra el Sevilla, fa cosa d'un parell de setmanes, Tata Martino va explicar que després del partit contra la Real Sociedad se li prepararia a Carles Puyol un pla d'entrenaments encara més intens, per tal d'ultimar la posada a punt del capità, que ja fa dies que fa part del treball amb el grup.

Abans del partit contra el Sevilla, fa cosa d'un parell de setmanes, Tata Martino va explicar que després del partit contra la Real Sociedad se li prepararia a Carles Puyol un pla d'entrenaments encara més intens, per tal d'ultimar la posada a punt del capità, que ja fa dies que fa part del treball amb el grup.

Motius per aplaudir-lo

Leo Messi va tornar a fer una exhibició contra la Real Sociedad marcant el seu setè gol en la lliga i associant-se cada cop més i millor amb Neymar. També va negar que s'hagués enfadat amb Tata Martino després de ser substituït

Messi s'acomiada de l'afició entre els aplaudiments del Camp Nou ■ EFE

Sergi de Juan
BARCELONA

Que ningú intenti espatllar el moment de felicitat que viu Leo Messi. L'astre argentí no entén de debats sobre l'estil malgrat que en els últims anys i sobretot amb l'arribada de Pep Guardiola a la banqueta va arribar a comprendre el joc del Barça com ningú per fer-se millor futbolista. Dimarts, contra la Real Sociedad, va tornar a ser aquell Messi letal, però intel·ligent a la vegada, que sap quan ha de driblar, assistir, tocar enrere i obrir a la banda, que pressiona i que fins i tot va abandonar la seva posició de fals davanter centre per tornar a

juguar per la dreta.

Són coses que també parla amb Gerardo Martino, que com els anteriors inquilins de la banqueta del Camp Nou, disfruta amb el talent del millor jugador del món mentre treballa per trobar la millor manera de seguir explotant les extraordinàries condicions del 10 blaugrana. Messi està tenint un inici de temporada espectacular pel que fa a l'aspecte goleador. És el màxim realitzador del campionat —empatat amb Diego Costa—, després de fer set gols en cinc partits disputats, i en la Champions es va estrenar amb un *hat-trick* contra l'Ajax. En total, 10 gols.

Contra la Real Sociedad, a més, va igualar Raúl González en el segon lloc de la classificació de màxims golejadors en l'àmbit de clubs, amb 323 gols en partits oficials. Al davant només li queda Zarra, el mite de l'Athletic, amb

335. Al Camp Nou Messi es troba com a casa perquè encadena tretze partits de lliga veient porteria. Des del Barça-Saragossa de la temporada passada.

El que també rutlla cada cop més és la seva connexió amb Neymar al ter-

reny de joc. El brasiler ja li ha donat tres assistències de gol i contra la Real Sociedad li va fer vuit passes. Es busquen al camp i la sintonia entre tots dos cada cop anirà a més. De moment, no es veu per enlloc la lluita d'egos que presagiaven els més pessimistes o aquells que sempre busquen magnificar possibles temes conflictius. I si la connexió futbolística és bona, la personal es podria dir que també. Abans del partit, els dos cracs es van fer una fotografia amb els seus respectius fills. "Ha estat un dels millors moments de la meua vida", va afirmar Messi a través de les xarxes socials.

Messi també es va encarregar de desmuntar ràpidament que s'hagués enfadat molt amb el seu canvi per Sergi Roberto quan faltaven deu minuts per al final del partit. Que no encaixés la mà a Martino, com sí que va fer Neymar, no significa que li negués una salutació que el tècnic tampoc va buscar. "En cap moment vaig fer un gest en el canvi. A ningú li agrada sortir, però ho hem d'acceptar perquè és el millor per a l'equip. El que no acceptaré és que certs mitjans diguin mentides sobre qualsevol situació que m'afecti." Messi és feliç i no vol que res ni ningú l'hi espatlli. ■

Ja hi ha onze golejadors diferents



Abans-d'ahir es van estrenar com a golejadors en la lliga Neymar, Busquets i Bartra. Amb els dos últims ja són onze els jugadors que han marcat en partit oficial aquesta temporada, una dada prou significativa

que demostra el gran potencial ofensiu de l'equip. Messi (10), Pedro, (5), Alexis, (2), Neymar (2), Cesc, Xavi, Piqué, Adriano, Alves, (2) Sergio i Bartra. En la lliga, l'equip ja ha fet 22 gols en només sis partits.

La dada

Messi va igualar Raúl amb 323 gols com a segon màxim goleador en l'àmbit de clubs

Llençat

Ha marcat set gols en la lliga, és Pichichi i va debutar a Europa amb un 'hat-trick'

Les frases

“En cap moment vaig fer un gest en el canvi. A ningú li agrada sortir, però ho hem d'acceptar”

Leo Messi
DAVANTER DEL BARÇA

“La meua obligació és cuidar Messi. Necessitem que tots els jugadors estiguin bé, i sobretot ell”

Gerardo Martino
ENTRENADOR DEL BARÇA

Rivals. Els italians empaten amb dos gols en els últims minuts i els holandesos superen l'eliminàtoria en la pròrroga

Miracle del Milan i classificació de l'Ajax

EL 9
BARCELONA

El Milan va fer el que semblava impossible al camp del Bolonya, que era salvar algun punt. En la cinquena jornada de la lliga italiana, quan tot feia pensar en la tercera derrota de la lliga per als rossoneri, Abate i Robinho van empatar a tres en l'últim minut. El Milan s'havia avançat en el minut 12 amb un gol d'Andrea Poli, però el Bolonya, amb millor futbol, va empatar en el 33' mitjançant una diana de Diego Laxalt, futbolista cedit, precisament, pel club rossonero. Després de la represa, els locals van respondre amb el seu segon gol, obra, de nou, de l'uruguaià Laxalt. I sense temps per reaccionar, els homes d'Allegri van rebre el tercer, obra de Cristaldo. En el 89' i el 90', però, Abate i Robinho van treure forces d'on no n'hi havia i van fer el 3-3 definitiu. Amb aquest empat, Massimiliano Allegri salva

el cap durant uns dies, com a mínim. El tècnic ha estat qüestionat i perilla el seu lloc per culpa dels pobres resultats de l'equip italià, que només ha obtingut cinc punts de 15 possibles.

Per la seva banda, l'Ajax va guanyar el Volendam en la segona tanda de la copa a l'Amsterdam Arena. Els homes de Frank de Boer, sense Bojan Krkic —a qui De Boer va donar descans i va deixar fora de la convocatòria—, es van avançar en la primera part amb un gol del danès Lucas Andersen, però en l'inici de la represa el Volendam va empatar amb una diana de Mühren en el 67'. Els 90 minuts van acabar amb empat, i a la pròrroga, els visitants van situar l'1-2 amb un altre gol de Mühren. L'Ajax va reaccionar de pressa, i Schöne va empatar tres minuts després. Hoesen i el mateix Schöne van situar el 4-2 en els últims minuts de la pròrroga i va obtenir la

classificació per a la següent tanda. Així, l'Ajax tanca una setmana en què ha encaixat dues golejades per 4-0. ■



Robinho va donar esperances al Milan amb el 3-2 en l'últim minut del matx ■ AFP

El Celtic, eliminat de la copa

El Celtic de Glasgow va caure dimarts a la nit en vuitens de final de la copa escocesa a mans d'una equip de segona divisió, el Morton. Els homes de Neil Lennon van perdre 0-1 a Celtic Park contra aquest humil equip, que va batre el rival del Barça en el grup

H de la Champions League en la pròrroga. Amb el 0-0, Ambrose va fallar un penal que hauria avançat el Celtic, però l'únic gol va arribar en el primer minut de la pròrroga, quan Dougie Imrie va marcar, des del punt de penal, i va donar la classificació al Morton.

BREUS

Es posen a la venda les entrades per al clàssic. A partir d'avui a les 10 h, els socis sense abonament del FC Barcelona podran comprar entrades per al Barça-Madrid, del 26 o 27 d'octubre. Cada soci podrà adquirir un màxim de dues entrades al lloc web del club. La venda durarà fins que s'acabin les entrades i, si els abonats alliberen seients, els culers no socis en podran comprar dies abans del matx. ■ EL 9

Presentació de l'àlbum de família blaugrana. Nova iniciativa del Barça, que permetrà que els aficionats barregin les seves fotografies amb les dels jugadors del Barça. Avui, el directiu de l'àrea tecnològica, Dídac Lee; Sergi Rosés, director general de FCB Àlbums, i el periodista Lluís Canut presentaran FCB Àlbums, la primera col·lecció d'àlbums de fotos oficials del Barça personalitzables. ■ EL 9

Diumenge 29 de setembre
tornem amb un piló de sorpreses!




Hem fitxat una nova amiga

Blua Scarlet

És ràpida, és llesta i li encanta resoldre misteris

De vacances amb Barça kids

Descobreix si ets un dels guanyadors del concurs de l'estiu



EL PUNT AVUI

EL 9



FUNDACIÓ FC BARCELONA

801125-1073725A

L'avantmatx



VILA-REAL

4rt classificat
(11 punts)

GIO
DAVANTER

- 11-05-1989
- 1a temporada
- 5 partits (lliga 2013/14)

És la figura del Vila-real a la davantera i un autèntic perill per a les defenses rivals. L'Espanyol el va tenir a la seva agenda i Aguirre és un enamorat del seu joc.



3
GOLS
en la lliga

HORA
22.00 h
(Cuatro)

CAMP
El Madrigal
24.500
espectadors

ÀRBITRE
Prieto Iglesias
(navarrès)



1
GOLS
en la lliga

ESPANYOL

5è classificat
(11 punts)



SERGIO GARCÍA
DAVANTER

- 09-06-1983
- 4a temporada
- 5 partits (lliga 2013/14)

Dilluns va trencar la seva sequera golejadora i ara espera ser determinant en el partit d'aquesta nit. És el capità i el referent de l'equip, i té el respecte de tota la plantilla.



RESTA DE CONVOCATS: Juan Carlos (p.), Pantic, Jaume, Ñíguez, Trigueros, Moi Gómez, Cani, Uche, Pereira
BAIXES: Farinós (lesionat), Jokic i Paulista (decisió tècnica)
TÈCNIC: Marcelino García Toral

RESTA DE CONVOCATS: Germán (p.), Alex, Stuani, Raúl Rodríguez, Clerc, Thievy, Sidnei, Stuani
BAIXES: Javi López, Simao i David López (decisió tècnica) Fuente (lesionat)
TÈCNIC: Javier Aguirre

ÚLTIMS RESULTATS

⊞	Celta - Vila-real	0-0
⊞	Vila-real - R. Madrid	2-2
▲	Osasuna - Vila-real	0-3
▲	Vila-real - Valladolid	2-1
▲	Almeria - Vila-real	2-3

LES DADES

✓ El Vila-real jugarà contra l'Espanyol el seu partit número 500 a primera i si guanyen arribaran al triomf 200 a primera. El grocs van debutar l'agost del 1998 a primera.

✓ Javier Aguirre buscarà la sisena victòria a domicili amb l'Espanyol, que el situaria com el tècnic més regular a domicili en la història blanc-i-blava. El triomf té premi extra: acabar en Champions.

ÚLTIMS RESULTATS

▲	Espanyol - Athletic	3-2
▲	Granada - Espanyol	0-1
⊞	Espanyol - Betis	0-0
▲	Espanyol - València	3-1
⊞	Celta - Espanyol	2-2

Una disputa de Champions

RATXA • L'Espanyol i el Vila-real, instal·lats en dinàmiques meteòriques, es juguen aquesta nit la quarta posició de la lliga
ROTACIONS • Els dos tècnics faran múltiples canvis en l'onze i qui millor els paeixi estarà més a prop del triomf

Román Martínez
BARCELONA

L'Espanyol i el Vila-real es jugaran aquesta nit a El Madrigal acabar la sisena jornada en llocs de Champions. Tot dos són els equips més en forma de l'altra lliga, el campionat dels proletaris –del qual queden exclosos Barça, Madrid i Atlético–, amb una estadística calcada: tres victòries i dos empats. Aquesta instantània hauria estat inimaginable un mes enrere. Els de la Plana Baixa tot just acaben de pujar i tenen com a principal aspiració mantenir-se a primera. Els blanc-i-blaus, tot i que fa dues dècades que són a primera, estan escarmentats dels últims anys. Unes collites futbolístiques força aspres, adobades pel flirteig amb el descens i la irregularitat

com a ingredient bàsic. Aquest context posa fre a les il·lusions dels aficionats, que, tot i això, s'estan impregnant de la mística obrera de l'Espanyol de Javier Aguirre. Un equip on no es discuteixen els esforços i on la solidaritat del col·lectiu és el full de ruta per tirar endavant els partits.

L'únic dubte que gravita sobre l'evolució a mitjà termini dels deixebles d'Aguirre és la seva erosió física. L'estil d'El vasco obliga a una despesa gegantina de força. Només així s'entén la superioritat tàctica contra l'Athletic Club o el València, per posar els dos exemples més rellevants viscuts en aquest inici de lliga. Ara el partit d'El Madrigal s'entreu com una autèntica prova de resistència per al col·lectiu en una setmana

Números clavats

Tots dos equips arriben invictes i pletòrics de moral amb tres victòries i dos empats

Revolució a l'onze

Felipe Mattioni, Abraham i Lanza s'entreveuen com els principals canvis en l'onze

Pendents de Cani

Marcelino està pendent de la seva gran figura, que arrossega molèsties

Javier Aguirre signa els seus millors registres

El tècnic mexicà va arribar fa nou mesos a la banqueta de l'Espanyol amb tots els estris de bomber i amb la missió de salvar l'equip del descens. Nou mesos després l'equip ha fet un gir copernicà de dimensions incalculables. La bona dinàmica de l'equip també ha capgirat els registres del mexicà, que, amb els blanc-i-blaus, ha protagonitzat la millor ar-

rencada del seu currículum com a tècnic en la lliga. Ni en les seves quatre temporades a l'Osasuna, on l'equip va acabar classificant-se per a la Champions, ni més tard amb l'Atlético de Madrid i després amb el Saragossa havia aconseguit sumar 11 punts en les cinc primeres jornades de lliga. Amb els navarresos i colchoneros no més havia arribat a deu.

Aquesta gran arrencada permet al conjunt d'Aguirre flirtejar amb els llocs de Champions: una victòria aquesta nit continuaria alimentant la glòria col·lectiva d'aquest equip, que ja ha protagonitzat aquesta temporada la millor arrencada en la lliga dels últims divuit anys. Un petit miracle en vista de les inversions fetes en el mercat d'estiu.

de tres enfrontaments més pròpia de triatletes que de futbolistes. Precisament la càrrega de partits és el que capfica més Aguirre i el seu homòleg, Marcelino. Tots dos ja van anunciar que faran diverses rotacions en els onze que van jugar la jornada passada. El Vasco ja va oferir un primer tast a Granada, on va donar la titularitat a Lanzarote, Raúl Rodríguez i Abraham. Cap d'aquests tres jugadors no va jugar dilluns passat i dos d'ells s'entreveuen com a titulars aquest vespre. Tot i això, Aguirre podria introduir alguna variant més i donar l'alternativa a Thievy. El Vila-real està pendent de l'evolució d'un dels seus millors homes, Cani, que arrossega molèsties, però la clau del partit serà qui gestiona i paeix més bé els canvis de peces en l'onze. ■

Revolució. Aguirre deixa fora de la llista Javi López, Simão i David López, titulars dilluns contra l'Athletic, a banda del lesionat Fuentes, i hi entren Mattioni, Sidnei, Álex Fernández i Carlos Clerc

“Farem bastants canvis, però la gent està preparada”

R. Martínez
BARCELONA

Javier Aguirre prepara una petita revolució per al partit d'avui al Madrigal. El primer tast del possible onze titular ja es va poder observar ahir, quan va donar la llista de convocats, en què era baixa Fuentes per lesió, però també ho eren habituals com Simão, David López i Javi López. Tots quatre són titulars, i això fa entreveure que, com a mínim, serà la variació que tindrà l'equip avui al Madrigal. “Quatre és una bona xifra”, deia sobre els possibles canvis i explicava el perquè de les absències en la convocatòria. “Han acumulat molts minuts des de la pretemporada i considerem que és un bon moment per donar-los descans entre setmana i que estiguin frescos per al partit següent”, explicava el mexicà, que està confiat sobre el bon paper que faran els nous que entraran a l'onze. “Creiem que la gent que sortirà està preparada. S'han entrenat bé aquests dos mesos i crec que no hi ha grans diferències entre els uns i els altres; tant és així, que ho durem a terme.”

D'altra banda, Aguirre es va desfer en elogis cap al Vila-real. “És la sensació de la lliga, amb tot el respecte per l'Atlético; venint



Javier Aguirre, donant instruccions des de la banda el passat dilluns a Cornellà ■ F. CASALS

El Vila-real

“És la sensació de la lliga. Ve de segona, i havent jugat ja contra el Madrid, ha fet un gran inici”

de segona, ha tingut una molt bona arrencada, i ja ha jugat contra el Madrid. Crida l'atenció. Tenen el mateix tècnic i la base de l'any passat, i al seu camp són un equip fort.” *El Vasco* no dubta que el partit serà “molt dur, complicat”. En relació amb el sistema

de joc que utilitzarà no va donar cap pista sobre si reforçarà la medul·lar: “Som un equip equilibrat, que sap què fer en cada moment del partit. No ens casem amb cap sistema, busquem l'equilibri, i el rival ens condiciona alguns jugadors i actuacions.” ■

Marcelino no es refia d'un Espanyol en bona ratxa

Marcelino García Toral, home que va sonar com a relleu de Pochettino a la banqueta, no es refia dels blanc-i-blaus. “Arribem igualats amb l'Espanyol, és un equip competitiu que minimitza els riscos i que és molt contundent. Tenen una idea clara de joc, té un referent clar que és Sergio, amb una estructura defensiva molt sòlida i un contraatac molt perillós,” explicava el tècnic del Vila-real, que suma els mateixos punts que els blanc-i-blaus. En aquest sentit, l'asturià no sap com vindran de forces els d'Aguirre després del partit de dilluns. “No sé si els afectarà però, sigui com sigui, serà un partit molt dur i difícil. Juguem dos equips que estan a un bon nivell i esperem que sigui un partit equilibrat i un partit molt complicat.” Marcelino també va desvetllar que farà rotacions en el seu onze, fent entre dos i cinc canvis, per repartir els esforços en una setmana de tres partits.

BREUS

A disposició judicial per agressió. Ahir van passar a disposició judicial els set responsables d'una agressió a un jove seguidor de l'Espanyol, segons va avançar ahir periconline. Tot fa indicar que el grup d'agressors formen part dels Boixos Nois. Els fets van tenir lloc la nit de dilluns als voltants de la plaça d'Espanya de Barcelona, on el jove seguidor de l'Espanyol estava celebrant la victòria contra l'Athletic. Llavors van aparèixer uns vehicles ocupats per suposats seguidors radicals blaugrana que van increpar i instar el jove que deixés de celebrar el triomf. Un dels membres d'aquest grup violent va aprofitar l'enrenou per atacar amb un objecte contundent el jove seguidor blanc-i-blau, fet que li va produir una greu ferida al cap. L'Espanyol, que en tot moment ha acompanyat el jove seguidor, es presentarà com a acusació particular. ■ EL 9

La plantilla fa nit a Vila-real. La plantilla, després de la sessió d'ahir a la tarda a Cornellà, es va desplaçar en autocar cap a Vila-real, on romandrà fins demà al matí. Aguirre té previst tornar a entrenar un cop l'equip arribi a Barcelona per preparar el tercer duel de la setmana, que es jugarà diumenge a Cornellà, a les set de la tarda contra el Getafe. ■ EL 9

Rotacions. El mig s'entrevéu com un dels titulars al Madrigal, on Aguirre podria tornar a canviar el sistema com a Granada. “Sé que el triple pivot em dona més possibilitats i estic preparat”

Abraham fa el pas

R.M.
BARCELONA

El fet de jugar tres partits en set dies obligarà Javier Aguirre a fer rotacions aquesta nit a Vila-real. Un jugador té tots els números per entrar de titular al Madrigal: Abraham González, que ja ho va fer a Los

Cármenes. El mig podria ser l'home de refresc que necessita el tècnic per donar aire per rellevar David López a la medul·lar i les seves possibilitats serien cent per cent reals si es jugués amb un triple pivot com a Granada. “Sé que el triple pivot em dona més possibilitats de jugar i tant

de bo sigui així perquè ja estic preparat per ser titular”, explicava del de Cornellà, que es mostra confiat a seguir amb la bona ratxa de l'equip al Madrigal. “Anem amb totes les possibilitats a Vila-real i podem competir amb qualsevol. La nostra idea és tornar amb els tres

punts.” En aquest sentit, Abraham valorava de manera positiva la victòria de dilluns com una injecció de “moral i motivació”, alhora que desgranava la principal arma de l'equip: “Competim molt bé i som molt compactes i això és el més important i el que ens dona resultats”, va dir. ■



Abraham té molts números de sortir de titular aquesta nit a Vila-real ■ FERRAN CASALS

Primera divisió. Muñiz Fernández va perdonar l'expulsió a Ramos en la primera part i es va inventar un penal en el temps afegit que va igualar el treball d'un Elx més que treballador

Triomf injust i lamentable

ELX 1

R. MADRID 2

ELX: Manu Herrera, Damién Suárez, Botía, Lombán, Albacar, Rubén Pérez, Carlos Sánchez, Javi Márquez (Boakye 61'), Carles Gil, Del Moral (Fidel 59') i Coro (Aarón 80').

R. MADRID: Diego López, Arbeloa, Pepe, Sergio Ramos, Coentrao, Modric (Carvajal 80'), Khedira, Di Maria (Morata 88'), Isco (Illarramendi 69'), Ronaldo i Benzema.

GOLS: 0-1 (50') Ronaldo. 1-1 (91') Boakye. 1-2 (94') Ronaldo, de penal.

ÀRBITRE: Muñiz Fernández. Grogas als locals Botía, Del Moral, Damién Suárez, Coro, Fidel, Ruben i Herrera, i als visitants Sergio Ramos i Ronaldo.

Ò.M.J.
BARCELONA

En el primer minut Ronaldo va fer un avís asimptomàtic del que seria la primera meitat, amb un xut molt ajustat al pal, per fora, que feia presagiar un passeig del Madrid. Però l'Elx va ser superior en el primer temps, i ho va ser sense defugir la fórmula del Madrid dels últims anys, l'anada i tornada, amb un cert descontrol. Va ser així com l'equip de Fran Escribà, a més d'estar ben col·locat al darrere, va arribar més i millor a la porteria d'un Diego López a qui va exigir el màxim de les seves prestacions en diverses ocasions. Per començar, en una jugada marca de la casa de l'Elx de l'ascens, amb una falta executada de forma excel·lent pel santjauemenc Edu Albacar que Lombán va pentinar amb



Ronaldo, autor dels dos gols blancs, davant l'oposició de Fidel ■ AFP

tota la mala intenció (9'). Després, amb diverses rematades de Javi Márquez, que fins a dues vegades va trobar espais lliures dins de l'àrea (a la segona no va encaixar bé la pilota des del punt de penal quan ho tenia tot a favor), amb un Madrid paradoxalment

atabalat amb tant de ritme com hi posava l'Elx, sobretot pel carril esquerre amb Carles Gil.

El pivot format per Modric i Khedira era incapaç de posar el partit sota control, i el joc excitant i atrevit de l'Elx estirava el camp, amb un Madrid in-

capaç de generar perill clar al marge d'una rematada creuada de Di Maria (38') des dins de l'àrea. A més, l'àrbitre havia perdonat la segona groga a Sergio Ramos (34') per una entrada sobre Coro.

En la segona meitat, la primera sensació va ser di-

ferent, perquè l'Elx va fer instintivament un primer pas enrere per cobrir-se, com esperant la reacció del totpoderós rival, i el Madrid va aprofitar la primera, amb un llançament de falta de Ronaldo en què la tanca es va obrir fatalment i tot el treball local se'n va anar en orris.

El partit es va tornar infinitament més trist. Escribà va fer entrar Fidel i un batallador Boakye per regenerar els seus, però, si bé el Madrid estava lluny de tenir el partit al seu gust, l'Elx tampoc no trobava la manera de fer mal com ho havia fet en els primers 45 minuts. Atenent al que havia patit, el Madrid semblava respirar, però el cas és que no va tenir mai un patró de joc definit, just el dia en què Ancelotti s'havia proposat guanyar i jugar bé.

Cristiano va acaronar la sentència en el minut 77, però no va arribar d'un pèl a anticipar-se al porter. I l'Elx no s'agenollava. Dos xuts llunyans de Carlos Sánchez i de Boakye van ser el preludi d'una gran rematada enrocada d'Aarón (83') que sí que va inquietar el Madrid, que de tota manera en cap moment es va donar per al·ludit per l'exercici de fer dels locals. La recompensa momentània va arribar en un contraatac quan tot semblava perdut per a l'Elx, però Muñiz Fernández es va inventar un suposat penal de Carlos Sánchez sobre Pepe que va enfonsar els locals. ■

matí. Durant el mateix matí, Amadeo Salvo, Djukic i Braulio Vázquez van mantenir una reunió, en què van decidir castigar Rami amb una suspensió de feina i sou per un temps encara per determinar.

Per la seva part, Rami va dir via un comunicat que "desaprova" la sanció. I va afegir: "Jo sempre he obrat amb el màxim de respecte i lleialtat. Aquesta discrepància s'arreglarà amb esperit esportiu, amb diàleg amb el club, com sempre he desitjat, i amb la sinceritat que em caracteritza." ■

GRANADA 0

VALÈNCIA 1

GRANADA: Roberto, Diakhaté, Angulo, Nyom, Murillo, Iturra, Buonanotte (Ighalo, 80'), Brahimi, Pereira (Álvaro García, 85'), Recio i El-Arabi (Riki, 69').

VALÈNCIA: Alves, Mathieu, Pereira, Víctor Ruiz, Guardado, Javi Fuego, Banega, Cartabia (Feghouli, 74'), Postiga (Canales, 71'), Jonas i Pabón (Bernat, 65').

GOLS: 0-1 (93') Jonas.

ÀRBITRE: Fernando Teixeira. Grogues als locals Angulo, Nyom, Buonanotte i Pereira, i als visitants Javi Fuego i Jonas.

COMENTARI: Un contraatac agònic impulsat per Banega el va culminar Jonas, a un metre de la línia de gol, a centrada de Canales. El València encadena dues victòries i respira. El Granada es va enfonsar en els últims deu minuts.

SEVILLA 4

RAYO 1

SEVILLA: Beto, Pareja, Coke, Juan Cala, Moreno, M'Bia, Rakitic, Marín (Bacca, 70'), Jairo (Rabello, 77'), Gameiro i Cheryshev (Trochowski, 16').

RAYO VALLECANO: Rubén, Arbilla, Gálvez, Mojica, Adrián, Trashorras, Raúl Baena (Larrivey, 73'), Saúl, Bueno (Sebas Fernández, 73'), Jonathan Viera i Lass.

GOLS: 1-0 (17') Rakitic, de penal. 2-0 (53') Rakitic. 2-1 (55') Adrián. 3-1 (81') Bacca. 4-1 (88') Bacca.

ÀRBITRE: Mateu Lahoz. Grogues als locals Cala i Trochowski, i als visitants Arbilla, Mojica, Saúl i Lass. Vermella, per doble amonestació, a Gálvez (66') i directa a Viera (82'), del Rayo.

COMENTARI: Primera victòria en la lliga per al Sevilla d'Emery, que deixa la cua i cedeix l'última plaça al Rayo, que tot i començar dominant, es va exposar massa als contraatacs d'un Sevilla neguitós però efectiu.

1a divisió Jornada 6

Athletic - Betis.....	20 h (C+ L i Gol T)
Vila-real - Espanyol.....	22 h (Cuatro)
Getafe - Celta.....	22 h (C+ L i Gol T)
Granada - València.....	0-1
Elx - Madrid.....	1-2
Sevilla - Rayo Vallecano.....	4-1
Barça - R. Sociedad.....	4-1
Atlético - Osasuna.....	2-1
Llevant - Valladolid.....	1-1
Màlaga - Almeria.....	2-0

Equip	PT	PJ	PG	PE	PP	GF	GC
Barça	18	6	6	0	0	22	5
Atlético	18	6	6	0	0	18	5
Madrid	16	6	5	1	0	14	6
Vila-real	11	5	3	2	0	10	5
Espanyol	11	5	3	2	0	9	5
Athletic	9	5	3	0	2	10	9
València	9	6	3	0	3	9	10
Màlaga	8	6	2	2	2	9	4
Llevant	7	6	1	4	1	5	11
Celta	6	5	1	3	1	7	7
R. Sociedad	6	6	1	3	2	5	7
Betis	5	5	1	2	2	5	5
Sevilla	5	6	1	2	3	10	12
Granada	5	6	1	2	3	3	5
Valladolid	5	6	1	2	3	4	7
Getafe	4	5	1	1	3	5	10
Elx	3	6	0	3	3	5	10
Almeria	3	6	0	3	3	10	15
Osasuna	3	6	1	0	5	5	12
Rayo Vallecano	3	6	1	0	5	5	20

BREUS

Mario Suárez, dubte per al derbi. El migcampista de l'Atlético de Madrid es va fer un esquinç al lligament intern del genoll en una acció contra l'Osasuna i difícilment estarà disponible per jugar contra el Madrid. ■ EL 9

Víctor Pérez, al quiròfan. El migcampista del Valladolid estarà tres mesos de baixa per una fissura a la tibia. ■ EL 9

Suspès de feina i sou. El València sanciona el central després d'unes declaracions en què va carregar contra Djukic i alguns companys

Rami remou València i s'ho mira des de casa

Carles González
BARCELONA

Les hores prèvies al xoc que el València va disputar ahir a Granada van estar marcades per les convulses paraules d'Adil Rami, dilluns al vespre. I és que el

central valencianista va incendiar el vestidor de Mestalla amb unes duríssimes declaracions a Radio Valencia. "Hi ha molts pilotes que no diuen la veritat cara a cara", va dir sobre els seus companys a l'hora que va fer pública

una mala relació amb el tècnic, Miroslav Djukic. La reacció de l'entrenador serbi va ser immediata i va enviar el francès, que estava amb la resta de l'equip ja concentrat a Granada directament cap a València, on va arribar ahir al

Serie A Jornada 5

Inter-Fiorentina	20.45 h (C+F)
Lazio-Catània	3 - 1
1-0 (4') Ederson. 1-1 (6') Barrientos. 2-1 (39') Lulic. 3-1 (90') Hernanes	
Livorno-Càller	1 - 1
1-0 (23') Luci. 1-1 (53') Ibarbo	
Nàpols-Sassuolo	1 - 1
1-0 (15') Dzemaili. 1-1 (20') Saza	
Parma-Atalanta	4 - 3
1-0 (19') Mesbah. 1-1 (20') Bonaventura. 2-1 (28') Parolo. 3-1 (35') Rosi. 4-1 (40') Parolo. 4-2 (44') Denis. 4-3 (79') Livaja	
Sampdoria-Roma	0 - 2
0-1 (65') Benatia. 0-2 (89') Gervinho.	
Torí-Verona	2 - 2
1-0 (36') Cerci (p.). 1-1 (44') Gómez Taleb. 2-1 (52') Cerci. 2-2 (67') Jorginho (p.)	
Udinese-Genoa	1 - 0
1-0 (79') Di Natale.	
Bolonya-Milan	3 - 3
0-1 (12') Poli. 1-1 (33') Laxalt. 2-1 (52') Laxalt. 3-1 (62') Cristaldo. 3-2 (89') Robinho. 3-3 (90') Abate	
Chievo-Juventus	1 - 2
1-0 (28') Théréau. 1-1 (47') Quagliarella. 1-2 (65') Bernardini en pròpia	

Equip	PT	PJ	PG	PE	PP	GF	GC
Nàpols	13	5	4	1	0	12	4
Juventus	13	5	4	1	0	10	4
Roma	12	4	4	0	0	10	1
Inter	10	4	3	1	0	13	1
Fiorentina	10	4	3	1	0	10	4
Lazio	9	5	3	0	2	9	8
Livorno	8	5	2	2	1	7	4
Udinese	7	5	2	1	2	7	6
Torí	7	4	2	1	1	6	5
Càller	6	5	1	3	1	7	8
Verona	6	4	2	0	2	5	6
Milan	5	5	1	2	2	10	10
Genoa	4	5	1	1	3	5	8
Chievo	4	5	1	1	3	5	10
Atalanta	3	4	1	0	3	3	6
Bolonya	3	5	0	3	2	7	11
Sampdoria	2	4	0	2	2	4	8
Parma	2	4	0	2	2	2	6
Catània	1	5	0	1	4	2	10
Sassuolo	0	4	0	0	4	1	15

Ligue 1 Jornada 7

Montpellier - Rennes	21.00 h
Ajaccio - O. Lió	2 - 1
1-0 (18') Arrache. 1-1 (56') Malbranque. 2-1 (70') Camara	
Girondins - Reims	0 - 0
Guingamp - Sochaux	5 - 1
1-0 (9') Mandanne. 2-0 (17') Beauvue. 3-0 (33') Atik. 3-1 (47') Bakambu. 4-1 (70') Sankhare. 5-1 (90') Langil.	
Nantes - Niça	2 - 0
1-0 (27') Dordevic. 2-0 (88') Aristeguieta.	
Valenciennes - Paris SG	0 - 1
0-1 (45') Cavani	
Mònaco - Bastia	3 - 0
1-0 (39') Rivière. 2-0 (41') Falcao. 3-0 (89') Falcao	
Tolosa - Lorient	1 - 0
1-0 (71') Braithwaite.	
Lilla - Evian	3 - 0
1-0 (13') S. Kalou. 2-0 (32') Hansen. 3-0 (72') Rodelin	
O. Marsella - St. Étienne	2 - 1
1-0 (22') Mendy. 2-0 (26') Imbula. 2-1 (32') Ghoulam	

Equip	PT	PJ	PG	PE	PP	GF	GC
Mònaco	17	7	5	2	0	13	3
Paris SG	15	7	4	3	0	10	4
O. Marsella	14	7	4	2	1	10	5
Lilla	13	7	4	1	2	8	4
St. Étienne	12	7	4	0	3	9	7
Rennes	11	6	3	2	1	7	4
Niça	11	7	3	2	2	10	9
O. Lió	10	7	3	1	3	12	7
Nantes	10	7	3	1	3	8	7
Reims	10	7	2	4	1	5	4
Tolosa	9	7	2	3	2	6	8
Guingamp	8	7	2	2	3	10	9
Bastia	8	7	2	2	3	5	8
Evian	8	7	2	2	3	9	13
Montpellier	7	6	1	4	1	8	10
Lorient	7	7	2	1	4	6	9
Ajaccio	6	7	1	3	3	5	8
Girondins	6	7	1	3	3	6	10
Valenciennes	3	7	1	0	6	4	12
Sochaux	2	7	0	2	5	4	14

Capital One Cup. El mexicà, amb una diana intuïtiva marca de la casa, va donar la classificació a un United que al final va patir per contenir el Liverpool

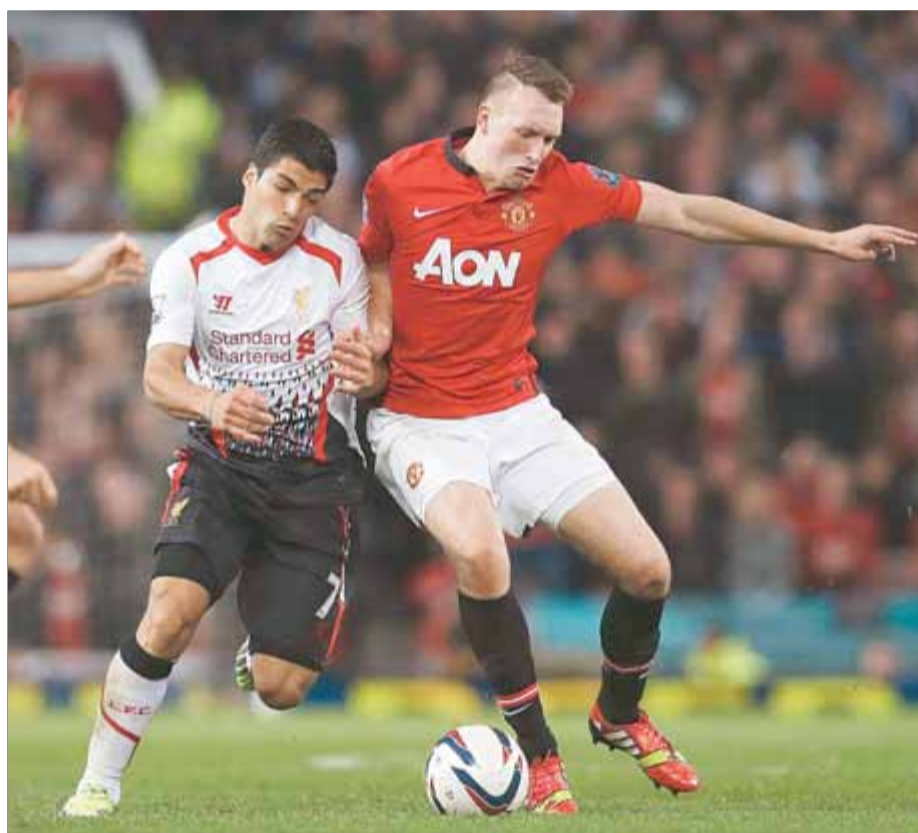
L'instint del Chicharito evita un nou disgust a Moyes

Sergi Hernández
BARCELONA

L'escenari, una copa de la lliga rebatejada recentment en Capital One Cup, potser no podria semblar el més il·lustrós per a un club de la magnitud del Manchester United. El d'ahir, però, era un partit important per al projecte de David Moyes a la banqueta dels red devils, amb molt més a perdre que a guanyar.

L'estrepitosa derrota diumenge al City of Manchester havia destapat tots els temors que podien embargar una nova era sense Alex Ferguson a la banqueta i un equip que no havia trobat el mite creatiu que tan anhelava en el mercat. Ahir ni tan sols Marouane Fellaini –suplent– va tenir aquest rol al mig del camp i tampoc el United va ser brillant en la distribució de la pilota, però sí que els de Manchester van tenir l'ADN guanyador que els ha caracteritzat les últimes dècades per noquejar un Liverpool amb aire renovat.

Difuminat per l'arribada de Robin van Persie al club i per la consolidació de Danny Welbeck, ahir Javier Hernández va tenir l'oportunitat de dir-hi la seva. Va ser en la menor competició de totes, però el mexicà va lluir l'instint anotador per reivindicar



Luis Suárez, en pugna amb Phil Jones, va tornar a jugar un partit amb el Liverpool ■ EFE

les seves virtuts. En el retorn de Luis Suárez a la competició, va ser el mexicà qui va resoldre el partit amb un gol de murri, marca de la casa, anticipant-se en el servei d'un córner i superant Simon Mignolet amb una rematada poc ortodoxa.

Actiu i movedís, com sempre acostuma, Suárez va tenir dret a rèplica amb un llançament de falta que va picar al travesser d'un De Gea que va tenir feina

en la recta final, aturant una rematada de cap a boca de canó de Victor Moses i després observant com Sturridge era incapaç de convertir en gol una rematada de Kolo Touré.

L'empenta final dels reds va ser efímera davant l'expectació d'un Old Trafford neguitós, i el Manchester United, encara a la recerca del segell que ha de posar David Moyes al seu equip, segueix viu en tots els fronts. ■

3a eliminatòria

West Brom-Arsenal*	1-1
Birmingham-Swansea	3-1
Tranmere Rovers-Stoke City	0-2
Newcastle-Leeds	2-0
Manchester United-Liverpool	1-0
Sunderland-Peterborough	2-0
West Ham-Cardiff City	3-2
Manchester City-Wigan	5-0
Burnley-Nottingham Forest	2-1
Southampton-Bristol City	2-0
Swindon Town-Chelsea	0-2
Watford-Norwich	2-3
Aston Villa-Tottenham	0-4
Hull City-Huddersfield T.	1-0
Leicester City-Derby County	2-1
Fulham-Everton	2-1

Serie A. El Sassuolo va aconseguir un sorprenent empat al San Paolo i el Roma, que va guanyar a Gènova, queda líder de la lliga en solitari

El Nàpols perd els primers punts contra el cuer

El 9
BARCELONA

El Nàpols encara no havia perdut cap punt enguany en la Serie A i el Sassuolo encara no havia aconseguit puntuar. Amb els pronòstics molt decantats a

favor dels napolitans, el cuer va aconseguir esgarapar un punt que permet al Roma quedar en solitari al capdavant de la competició. Zaza, aprofitant una assistència de Kurtic, va neutralitzar el gol inicial de Dzemaili.

A Verona, el Juventus va patir més del compte per tombar un combatiu Chievo. I va fer-ho amb una jugada desgraciada per al defensa Bernardini, que va desviar cap a la seva pròpia porteria una centrada de Pogba. ■



Zaza celebra el gol ■ EFE

Copa alemanya

Friburg-Stuttgart	2-1
Bayern Munic-Hannover	4-1
Darmstadt 98-Schalke	1-3
Ösnabrück-Union Berlin	0-1
Kaiserslautern-Hertha Berlina	3-1
FSV Frankfurt-Ingolstadt	0-2
E. Franckfurt-Bochum	2-0
Saarbrücken-Paderborn	2-1
Hoffenheim-Energie Cottbus	3-0
Mainz-Colònia	0-1
Hamburg-Greuther Fürth	1-0
Arminia Bielefeld-B. Leverkusen	0-2
Wolfsburg-Aalen	2-0
1860 München-B. Dortmund	0-2
Wiedenbrück-Sandhausen	1-3
Preussen Münster-Augsburg	0-3

BREUS



Mancini a punt de trobar feina ■ EFE

Mancini apunta al Galatasaray. El tècnic italià, a l'atur des que va deixar de ser tècnic del Manchester City l'estiu passat, podria convertir-se en les pròximes hores en el nou entrenador del conjunt d'Istanbul, que dimarts va destituir l'etern Fatih Terim. Mancini signaria per dues temporades amb els turcs. ■ EL 9

Maggio, operat a Roma. L'internacional italià del Nàpols va ser intervingut d'una lesió al menisc del genoll esquerre. Avui mateix iniciarà la seva rehabilitació i el Nàpols espera que pugui estar disponible contra el Roma el pròxim 19 d'octubre. ■ EL 9

El QPR sorprèn fitxant Chevantón. El conjunt londinenc, enguany a segona, va anunciar el fitxatge de l'excèntric atacant uruguaià, que va arribar a jugar al Sevilla. Chevantón estava lliure després d'acabar el seu contracte amb el Lecce. ■ EL 9

Gattuso, acomiadat. El Palerm va acomiadar el calabrès després d'aconseguir 7 punts dels primers 18 en la Serie B. ■ EL 9

2a divisió B. Lobato ha aterrat amb força a Llagostera i ha aconseguit fer-se un lloc a l'eix defensiu. Carrillo té una alternativa de garanties en la parella més habitual: Vallho i Òscar

Un nou convidat en defensa

G. Freixa
LLAGOSTERA

La temporada passada, el Llagostera va utilitzar la parella de centrals formada per Vallho i Òscar Álvarez en 23 dels 42 partits de lliga. Amb ells dos al camp, l'equip llagosterenc va aconseguir tres quartes parts dels punts totals en la competició. El seu rendiment va ser fantàstic, però quan un d'ells dos s'absentava, el rendiment defensiu se'n ressentia. Aquest curs, i després de cinc jornades, Òscar Álvarez només ha pogut jugar un partit, però en el seu lloc ha entrat Lobato, que ha ofert un rendiment més que acceptable. Amb només 4 gols encaixats, el Llagostera ha signat el millor balanç defensiu des que milita a la 2a divisió B. En aquest punt de la temporada del curs 2011/12 ja havia encaixat 9 gols en contra, i la temporada passada li havien fet 6 dianes: "Mantenim bona part de la defensa del curs passat, i això es nota molt. Ens entenem molt bé i és molt important que ens sentim segurs en defensa. A casa ho estem fent molt bé en la majoria d'aspectes; ara



Lobato, a l'esquerra, en una imatge de dissabte passat. A la dreta, Vallho ■ M. LLADÓ

L'Espanyol B serà el rival en la copa federació

Tot i que el Prat hi va posar molta emoció, l'Espanyol B es va classificar (2-3) i serà el rival del Llagostera en la copa Federació. El filial va fer valer l'1-3 de l'anada, però va haver de patir perquè el Prat es va avançar dues vegades i, amb un altre gol en l'últim quart, s'hauria classificat. Dimecres que ve, doncs, el Llagostera debutarà en aquesta competi-

ció. El partit d'anada es jugarà al municipal llagosterenc, i la setmana següent (9 d'octubre) es jugarà la tornada a camp contrari. En el moment en què el Llagostera va confirmar la seva participació a la copa federació, el director tècnic Oriol Alsina va destacar que l'objectiu era fer rodatge de l'equip i donar minuts als futbolistes amb menys pre-

sència a la lliga. Homes com Aumatell, Cano, Barnils o Nuha estan cridats a tenir un paper destacat en aquest eliminatòria de copa contra el filial blanc i blau. En cas de passar diverses eliminatòries, l'objectiu de fer un bon paper pot derivar cap al benefici econòmic ja que el vencedor s'endurà un bon import. L'actual campió és el Sant Andreu.

ens cal ser una mica més competitius lluny de casa", explica Vallho, que ha viscut l'entrada de Lobato des de la primera línia: "Preparem molt bé els moviments en defensa, i Lobato s'ha adaptat a la perfecció. Tot i que fa poc temps que juguem junts, ens estem entenent molt bé." De la seva nova parella a l'eix de la defensa, Vallho en destaca diversos aspectes positius: "És molt competitiu i té moltes ganes de créixer. És ràpid, i tot i no ser gaire alt, va molt bé de cap".

Amb la màxima atenció

El Llagostera visita aquesta setmana un estadi i un rival que fins ara ha estat molt favorable per a l'equip del Gironès: el Sant Andreu. Contra l'equip quadribarrat, els llagosterencs no hi han perdut mai, i al Narcís Sala hi han aconseguit un triomf i un empat les dues vegades que hi han jugat. També van guanyar-hi en un duel de copa Catalunya la temporada passada. El Narcís Sala acollirà el primer partit d'aquesta temporada després que s'hi hagi canviat la gespa. ■

BREUS

Cap equip català amb sancionats a 2a B.

La jornada 5 no deixa cap jugador d'un equip català amb sanció, i els únics que han rebut un partit de suspensió són el porter Gaspar (Constància) i el jugador Alejandro Belda (Xàtiva). El tècnic de l'Eix B, Vicente Mir, ha rebut dos partits de sanció. ■ EL 9

Els clubs de tercera es reuneixen avui.

Aquesta tarda, a les set, els presidents dels equips catalans de tercera divisió estan citats a Granollers, en una reunió convocada pels màxims dirigents de l'Europa, el Manlleu i el Santboià. Aquests directius han convocat la resta amb una intenció clara: parlar de temes d'interès comú per fer de la tercera una categoria més rendible i amb més repercussió. També es parlarà de les inspeccions de la Seguretat Social. ■ R.M.

El Masnou reforça el mig del camp.

Els del Maresme van anunciar ahir que han incorporat Rubén Martínez, procedent del Sant Rafael de la 3a divisió balear. El nou futbolista del Masnou és mig centre defensiu. ■ EL 9

Palamós. Tal com ja va fer la temporada passada, el cos tècnic palamosí té la intenció d'utilitzar els dos porters de la plantilla. Martí Bartrina va debutar contra el Gramenet diumenge

Les rotacions, un fet habitual

Pere Subirana
PALAMÓS

Després de cinc jornades, tots els jugadors de camp del Palamós ja havien sortit a la gespa, i diumenge passat, contra el Gramenet, Jordi Guerrero va donar entrada a l'última peça que quedava per utilitzar: el porter Martí Bartrina. Aquest sistema de fer rotacions en una posició com la de porter no és exclusiu d'aquest curs, ja que la temporada passada l'aleshores entrenador, Eduardo Vilchez, també va fer confiança en els dos porters de la plantilla: "No es tracta ni de bon tros que hi

hagi falta de confiança en Joan Bayona, sinó que són dinàmiques que segueix l'equip. Igual que canviem els jugadors de camp, també podem canviar els porters. Es tracta, doncs, d'una dinàmica de rotacions que fem amb tota la plantilla", va comentar

l'entrenador, Jordi Guerrero, que creu que utilitzar els dos porters afavoreix que estiguin sempre alerta i en forma, ja que poden ser titulars en qualsevol moment.

Martí Bartrina va debutar diumenge contra el Gramenet fent una bona

actuació i no encaixant cap gol (2-0). Pel porter palamosí, tampoc va ser cap sorpresa entrar com a titular: "Des del principi de temporada, el tècnic ens va deixar clar que faria rotacions. La meva entrada ens la va comunicar a finals de setmana", va explicar Martí Bartrina.

El curs passat, Joan Bayona i Martí Bartrina es van repartir els minuts de la lliga. El veterà porter del Palamós va disputar 21 partits i va encaixar 37 gols, mentre que l'ex del Llagostera va jugar 17 partits, la majoria en la segona part de la temporada, i va encaixar 18 gols. ■

Els protagonistes

“No és bo tenir un porter molts partits parat, després quan ha de competir li costa molt més”

Jordi Guerrero
ENTRENADOR DEL PALAMÓS

“Des del principi, el tècnic ens va dir que faria rotacions a la porteria. No va ser una sorpresa”

Martí Bartrina
PORTER DEL PALAMÓS



Martí Bartrina, defensant la porteria del Palamós en un partit de la temporada passada ■ LLUÍS SERRAT

1a catalana. El conjunt de Nacho Castro és líder després de guanyar els tres primers partits. Amb nou gols marcats i només un en contra, els de l'Alt Empordà combinen efectivitat en atac i solidesa defensiva

El Peralada comença fort

Edu Ciurana

GIRONA

Encara queda molt, però de moment el Peralada està deixant molt bones sensacions en aquest inici de temporada. Amb tres victòries en tres partits el conjunt altempordanès lidera en solitari el grup 1 de la categoria combinant un joc atrevit traduït en nou gols a favor i una solidesa defensiva gairebé impecable: només una diana en contra, rebuda en el minut 90 de l'últim partit.

L'Avià (1-0), l'Unificació Llefià (6-0) i el Montcada (1-2) han estat les víctimes de la bona arrencada del conjunt dirigit per Nacho Castro, que, tot i el bon inici, es mostra caut. "Només són tres jornades i crec que el lideratge és anecdòtic. Hem començat molt bé i nou punts és un bon coixí que ens ajuda en l'objectiu principal, que és el de la permanència. L'equip està en una molt bona dinàmica que reflecteix el treball dels jugadors, però aquí en el moment que et relaxis et pinta la cara qualsevol", afirma el tècnic, que valora molt positivament l'equilibri entre atac i defensa que ha demostrat el Peralada fins ara: "L'equip és sòlid en defensa, llàstima que en l'últim partit ens van marcar el que fins ara és l'únic gol en contra en l'últim minut. Pel que fa a l'atac, els gols han estat molt repartits, i això és important. Se n'han anat jugadors que ens garantien



Una jugada del partit entre el Peralada i l'Avià ■ JOAN SABATER

100% d'efectivitat

Fins ara el Peralada ha guanyat l'Avià (1-0), l'Unificació Llefià (6-0) i el Montcada (1-2)

gols, com en Robert o l'Arimany, però estem recuperant altres futbolistes importants."

Sintonia al vestidor

Castro, lluny de pensar en objectius majúsculs en aquest moment de la tem-

El tècnic, content i caut

“Només són tres jornades i el lideratge és anecdòtic, però l'equip està en una molt bona dinàmica que reflecteix el treball dels jugadors”

“Hem començat molt bé, però en el moment que et relaxis et pinta la cara qualsevol”

Nacho Castro
ENTRENADOR DEL PERALADA

porada, només pensa a disfrutar del present i del futbol, i destaca que la clau del bon moment de forma del Peralada rau tant en el treball com en la bona sintonia que hi ha dins del vestidor. "La clau és el grup, tenim un pressupost

molt limitat i el club és familiar. I si tens un bon ambient al vestidor, això suma. Hi ha gent que està jugant aquí sense cobrar quan tenien ofertes d'altres llocs", subratlla el tècnic, que és la tercera temporada que entrena el Pe-

Repartits

Marc Vilà (2), Àxel Vizuete (2), Aleix Feixas (2), Sergio García, Joel Rama i Jaume Duran han marcat els nou gols

ralada. Ara el conjunt altempordanès ja pensa en el seu pròxim compromís, la visita diumenge del Vilassar de Dalt, que de moment només ha sumat tres punts. "Si guanyem serà un inici immillorable", diu Castro. ■



Ramon Monràs confia en la reacció del Guixols ■ J.S.

1a cat. L'equip ganxó ha sumat un punt en tres jornades i només ha fet un gol

L'arrencada del Guixols, condicionada pels detalls

G. Freixa

SANT FELIU DE GUÍXOLS

Un punt en les tres primeres jornades no és un bon balanç pel que fa a resultats, però el tècnic Ramon Monràs creu que petits detalls els han condemnat a no aconseguir algun punt més. "En la primera jornada vam estar bé durant 60 minuts, en la segona vam tenir més a prop el triomf que no pas el rival, i contra el Vilassar s'estava jugant un partit normal i igualat fins que el col·legiat va assenyalar dues accions estranyes", diu Monràs. Les decisions estranyes fan referència al penal i a les dues expulsions amb què el Guixols va ser castigat en els darrers vint minuts de joc. Monràs també apunta que cal millorar l'efectivitat. "Tenim tantes o més ocasions de gol que el curs passat, però hem de marcar", diu. ■

Les imatges de la jornada a 1a catalana

Futbol en primera classe a Vilablareix. Un dels seguidors més fidels del Girona, Josep Maria Caravaca, conegut pels jugadors i aficionats com l'avi, va seguir l'evolució del partit del filial del Girona de diumenge contra el Vic al municipal de Vilablareix còmodament instal·lat en una butaca de pell que faria goig en qualsevol aparador de botigues de sofàs. L'avi, que moltes vegades sorprèn amb la seva presència en alguns desplaçaments del primer equip (aquest any ja ha estat a Jaén), va ser una de les atraccions al marge del partit. A falta de gols, li va sobrar comoditat. ■ JOSEP V.



Un amulet que no va portar sort. Una ferradura sol acompanyar l'entrenador de la Jonquera, Manel Cabezos, al costat de la banqueta. Dissabte passat, en el duel contra el Farners, no li va portar sort. O això, o la va retirar del seu costat just abans que el Farners marqués l'1-0, que va ser en l'última jugada del partit ■ LL. SERRAT

Jordi Trias ALER PIVOT DEL RIVER ANDORRA

“Semblava que tots els mals de la Penya eren culpa meva, i això fa mal”

BALANÇ • “Em posaria una nota més bona que dolenta del meu pas pel Joventut” **PAS ENRERE?** • “És evident. No enganyaré a ningú; vaig a la LEB. Però l’Andorra és un club més seriós que molts de l’ACB”, subratlla

Jordi Prat
BARCELONA / ANDORRA LA VELLA

Després d’onze temporades consecutives a l’ACB, Jordi Trias (Girona, 5-11-1980) va encetar ahir una nova etapa. Al matí va firmar pel River Andorra, de LEB Or, per un any amb un altre d’opcional en cas d’ascens. Al Principat, vol girar full a la seva etapa en el Fiac Joventut i “poder-se tornar a trobar com a jugador”.

S’ha tret un pes de sobre, amb el seu futur ja resolt?

La veritat és que ha estat l’estiu més difícil de la meua carrera. Se m’ha fet llarg i incòmode perquè no hi havia manera de tancar la rescissió amb la Penya. Veia que tots els equips ja s’entrenaven, estaven en pretemporada, i jo no podia. Tot s’ha allargat massa, però sortosament ha acabat de forma satisfactòria.

Que li diguin que no el volen ni amb una rebaixa de sou afecta?

Això no és del tot cert. La realitat és que em van oferir quedar-me, però rebaixant-me moltíssim el sou. Era un percentatge molt i molt elevat i no era plantejable des del meu punt de vista. A més, va aparèixer l’opció de l’Andorra, que creia que era molt millor per a mi.

El va sorprendre que el Fiac Joventut no el convoqués en la pretemporada?

Ho trobo normal. Hauria estat incòmode perquè ja en aquell

moment s’estava negociant la rescissió de contracte. Però si arribo a saber que s’hauria allargat tant tot potser sí que hauria demanat fer-la. Va costar molt que ens entenguéssim amb la Penya. Tant, que algun cop vaig pensar a dir: “Em quedo.” Hi havia moltes variables econòmiques. No només les meves, les dels agents o del club.

Va rebaixar-se dos cops el sou ara ha acceptat rescindir el contracte cobrant 500.000 euros, la meitat del que tenia signat. Amb quina sensació se’n va del Fiac Joventut?

Sincerament, al Joventut m’hi he sentit molts cops com si fos una pedra dins una sabata. En moltes coses, puc estar agraït perquè hi ha molta bona gent i hi he fet amics per a tota la vida, però, per altra banda, també m’he sentit com si hi sobrés. He treballat bé, m’hi he adaptat bé, però la sensació que tenia era que el que feia mai era suficient.

Això a la pista. I a fora?

He fet molts esforços que no se m’han valorat. Tenia un contracte garantit i el vaig rebaixar dos cops per voluntat pròpia. I encara semblava que tots els mals de la Penya eren culpa meva. Se’m responsabilitzava que el club pogués arribar a desaparèixer. I això fa mal. Jo vaig signar un contracte al seu dia i, a l’altre costat de la taula, hi havia els senyors del Joventut. Ningú els va obligar a signar-lo.

Per què Jordi Trias no ha triomfat en els tres cursos en què ha

vestit de verd-i-negre?

El primer any [2010/11] crec vaig rendir a un bon nivell, sobretot els tres primers quarts de temporada. Però en l’últim quart vam perdre molts partits, amb problemes de lesions d’English i Norel, i això ho va embrutar tot bastant. Les dues últimes han estat irregulars. He passat moments difícils, però confiava jugar més minuts.

No va entendre’s amb Salva Maldonado?

No, al contrari. A Salva no li retrec res en absolut. Sempre s’ha portat molt bé amb mi. D’ell, no en tinc cap queixa perquè m’ha respectat professionalment. És més, me’n vaig pensant que m’ha aportat moltes coses positives i li ho agraeixo.

L’adéu de Gaffney a mig curs li va obrir la porta dels minuts, però no va servir per fer canviar d’opinió el tècnic.

Quan ell va marxar, vam guanyar el 70% dels partits i penso que, personalment, vaig rendir bé; em vaig tornar a sentir còmode. Però, de fet, no considero que els minuts que he jugat a la Penya hagin estat dolents. Em posaria una nota més bona que dolenta, i em considero objectiu. Però, al cap i a la fi, per molt que un tingui aquesta percepció, és l’entrenador qui decideix al final.

Tenia l’esperança de trobar lloc en un altre equip a l’ACB?

Que tot s’allargués va ser un handicap perquè no podia negociar amb altres equips. En tot



Trias, ahir amb el cartell de la campanya d’abonats de l’Andorra ■ BCA

cas, l’opció de l’Andorra em va seduir. Sé que és un repte arriscat perquè suposa sortir d’una lliga com l’ACB, en què havia estat tants anys, però l’assumeixo. Espero poder-me trobar un altre cop com a jugador, tenir més minuts i importància i, si pot ser, pujar a l’ACB, que és l’objectiu del club. A més, tant a mi com a la meua família el país ens agrada molt.

Va jugar a la LEB, amb el Múrcia (2001/02). Li farà falta, però, un període d’adaptació?

No ho sé. És una lliga que, francament, ara conec poc. L’he mirat puntualment. He de veure a poc a poc com són els arbitratges, el nivell físic o si hi ha més o menys aspectes tàctics.

Ho veu com un pas enrere en la seva trajectòria?

És evident. No enganyaré a ningú; vaig a la LEB. Però vaig a un club amb un projecte marcat i

que és més seriós que molts de l’ACB. Això és un fet. I, en cas de pujar, el país en sortiria molt reforçat. En tots els àmbits.

Mirant les plantilles de LEB Or, és evident que l’Andorra és el favorit número u a l’ascens.

Per noms, potser és normal, però cal veure com estan els altres equips i com ens comportem nosaltres. El que sí que veig és que tenim un equip compensat i amb jugadors que, si no tenen experiència en l’ACB, han fet molt bones temporades a LEB.

Ha tingut molts anys un rol secundari. A l’Andorra confia a ser un dels líders?

Només he fet un entrenament i, com qui diu, haig de fer una pretemporada a marxes forçades ja que la lliga comença el dia 5 d’octubre. A veure com encaixo al grup, però tinc experiència i intentaré tenir pes en l’equip, al vestidor i a la pista. ■

BREUS

Paunic tanca la plantilla del Fuenlabrada.

L’aler serbi (1,94 m, 1987) ha signat per una temporada. El curs passat, va iniciar-lo a l’Azovmash, però va acabar-lo al Lagun Aro. Allà, va fer 7,9 punts (45% en triples) i 2,7 rebots en 22 minuts de mitjana. ■ EL 9

Extensió de contracte de Paul George.

Els Pacers van fer-la oficial per cinc anys i un total de 80 milions de dòlars, quantitat que augmentaria fins als 90 si és MVP o entra en el cinc ideal de l’NBA. Va fer 17,8 punts i 7,6 rebots durant el curs passat. ■ EL 9

L’All-Star del 2015, a Nova York.

L’NBA ho va fer oficial ahir i utilitzarà dues seus com a novetat. El Madison serà l’escenari del partit de les estrelles i el Barclays Center, la pista dels Nets, dels esdeveniments de la resta del cap de setmana. ■ EL 9

D’Or Fischer i Mensah-Bonsu, als Wizards.

Els dos pivots han estat confirmats en el *training camp* de la franquícia de Washington, per cobrir les baixes d’Okafor i Chris Singleton. Ho tindran complicat per aconseguir un contracte garantit. ■ EL 9

LLIGA CATALANA LEB

El debut de Trias, avui en la final

Barcelona. El tècnic del River Andorra, Joan Peñarroya, va confirmar ahir que Jordi Trias debutarà avui en la final de la Lliga Catalana LEB, que es disputarà al pavelló de Barris Nord, a Lleida (21.00h, Esport 3). L’equip andorrà s’enfrontarà amb el Prat, de LEB Plata. Guanyi qui guanyi estrenarà palmarès. Tots dos, però, van guanyar una edició de la LEB Plata. ■ EL 9

Lliga Endesa. Miralles lidera un Joventut que supera en tots els sentits un Bruixa d'Or abatut; 11 triples de la Peña i 2 de 15 del Manresa

La Peña abusa en el segon temps

BRUIXA D'OR 58

JOVENTUT 87

BRUIXA D'OR: Waters (8), Eriksson (5), Kouguere (12), Kody (2), Arteaga (12) -cinc-; Creus (4), Asselin (2), Àlex Hernández, Pardina, Giannopoulos (6) i Larsen (7).

FIATC JOVENTUT: Cochran (5), Joseph (9), Kirksay (4), Suárez (15), Savané (11) -cinc-; Miralles (17), Nogués, Ventura (5), Vives (2), Shurna (7) i Barrera (12).

PARCIALS: 17-19, 11-14 (28-33); 15-21 (43-54) i 15-33(58-87)

Xavi Ballesteros
BALAGUER



El Fiatc Joventut es va endur el primer enfrontament del curs contra el Bruixa d'Or Manresa en una segona part fantàstica dels verd-i-negres, en què els manresans no van estar a l'altura. El duel que val de veritat, però, serà d'aquí a nou dies en la semifinal de la Lliga Catalana, que es disputarà a Fontajau (Girona). Els de Borja Comenge van tenir les baixes d'última hora d'un dels seus principals referents com és Darryl Monroe –sobrecarrega dels abductors de la cama esquerra– i també de l'alma mater del vestidor com és Salva Arco –tendinitis–, i el Fiatc Joventut només va tenir la baixa del seu capità, Nacho Llovet, encara amb

una contusió muscular a la cuixa.

Els primers 20 minuts del matx van ser molt igualats, ja que hi va haver moltes imprecisions i errors no forçats per tots dos costats. Es va arribar al descans amb 28-33 pel Fiatc Joventut.

Després de la represa, però, amb el 31-33 la Peña va trencar el partit. Primer amb un parcial de 0-10 (31-43) i després amb un Albert Miralles extraordinari: va ampliar la diferència per sobre dels 20 punts després d'un triple d'Àlex Suárez (46-68). La diferència va anar creixent amb festival de triples de la Peña (11), ben al contrari que el Bruixa d'Or Manresa, que va fer un percentatge des de la línia de 6,75 metres lamentable (2/15). La màxima diferència va créixer fins als 32 punts (55-87) després d'un altre triple verd-i-negre. Els del Bruixa d'Or Manresa, sense encert exterior i limitats a la zona –faltava Monroe i Asselin va ser eliminat per faltes en el tercer quart–, van enfonsar-se en la segona meitat i físicament estaven fosos. L'important és que encara estem en pretemporada, però cal saber és si als manresans els faltava el caràcter que es va trobar a falta quan els estaven passant pel damunt i el conjunt badaloní continuava jugant de cara a la galeria. ■

Lliga Endesa. L'eslovè va aterrar ahir mateix a Barcelona després de l'europeu, es va entrenar amb els seus nous companys i avui viatja a Munic

Nachbar, un blaugrana més

Xavi Ballesteros
BARCELONA



Arribar i moldre. L'eslovè Bostjan

Nachbar (2m06, 1980) no ha volgut esperar més i ahir mateix, després d'aterrar provinent del seu país, on s'ha disputat l'europeu, es va integrar a l'equip. Nachbar només ha fet una sessió amb els seus nous companys, però el jugador ja viatjarà avui amb l'expedició blaugrana per prendre part en el torneig que disputaran contra el Bayern. Xavi Pascual només està pendent ara de l'arribada d'Ante Tomic, que també va jugar amb Croàcia l'europeu.

El fitxatge blaugrana sap perfectament en quin club ha fitxat i les seves primeres paraules van ser d'elogi: "Estic molt content, molt emocionat. Estic molt motivat. És un privilegi ser aquí, però alhora sento que tinc obligacions." Nachbar, com a veterà, i sobretot mostrant el seu caràcter ambiciós, va manifestar l'objectiu de guanyar tot el que puguin: "Aquest equip sempre té l'obligació d'acabar al més amunt possible. Ha estat així durant molts anys."

El jugador eslovè ha tingut bons assessors que l'han informat del que és el Barça: "Conec força coses del club, sóc molt bon amic d'Erazem Lorbek. Ens coneixem de fa molts anys i és també company meu a la selecció. També he tingut temps de xerrar molt



Nachbar ja es va entrenar ahir amb la resta dels seus nous companys ■ FC BARCELONA.CAT

El Barça es retroba avui amb Pesic, a Munic

El Barça afrontarà aquest vespre (20 h) el penúltim test de pretemporada. Els blaugrana, que la setmana vinent ja debutaran en competició oficial en la supercopa ACB a Vitòria –disputaran les semifinals contra el Laboral Kutxa–, s'enfrontaran avui a Munic al

Bayern de Svetislav Pesic, un dels equips en creixement del bàsquet europeu i que debutarà aquest curs en l'Eurolliga. Per a la cita, Xavi Pascual no podrà disposar de Juan Carlos Navarro, Erazem Lorbek i Kostas Papanikolaou, que s'estan recuperant dels seus

problemes físics. Serà el cinquè amistós de pretemporada dels blaugrana, que fins ara no coneixen la derrota (4-0). La setmana passada van guanyar el torneig de Pesaro. Diumenge el Barça disputarà l'últim test de preparació. Serà a Tàrragona contra el Fuenlabrada.

amb Jaka Lakovic sobre tot plegat. Obviament sé la història que hi ha al darrere d'aquest equip de bàsquet." Finalment, Nachbar va llançar un missatge clar: "Sempre he volgut jugar aquí, a la lliga Endesa, i ara he tingut l'oportunitat de fer-ho finalment. Intentaré donar el millor de mi." ■

Protagonista

“Estic molt content, molt emocionat. Estic molt motivat. És un privilegi ser aquí, però alhora sento que tinc obligacions”

“No és cap secret que l'ACB és la lliga més forta d'Europa. Aquí has de demostrar cada dia que vols guanyar”

Bostjan Nachbar

Federació Catalana de Basquetbol

Regal

Lligues Nacionals Catalanes

REGAL
XXXIV LLIGA NACIONAL CATALANA ACB

ELIMINATÒRIA PRÈVIA
DIMECRES 9 D'OCTUBRE, 21.00h.
FIATC JOVENTUT - LA BRUIXA D'OR

FINAL
DIJOUS 10 D'OCTUBRE, 21.00h.
FC BARCELONA - GUANYADOR ELIMINATÒRIA PRÈVIA

ACB i LLIGA FEMENINA 2013

9 i 10 D'OCTUBRE

PAVELLÓ GIRONA - FONTAJAU

REGAL
XXV LLIGA NACIONAL CATALANA FEMENINA

FINAL
DIJOUS 10 D'OCTUBRE, 18.45h.
SPAR UNIGIRONA - CADÍ ICG SOFTWARE

Quan vam saber qui són els Reis

DOPATGE • Avui fa 25 anys del positiu en els Jocs de Seül de Ben Johnson, el primer trampós d'abast planetari **IMÉS** **IMÉS** • El casos Festina, Balco, Port o Armstrong posen de manifest que la lluita per la netedat no té un final a la vista

Toni Romero
BARCELONA

A Seül era la matinada de dimarts. A Catalunya, el vespre del 26 de setembre del 1988, i els mitjans no vivien del Twitter, sinó de teletips i telèfons. I aquell que deia que el canadenc que dos dies abans va meravellar tothom amb un rècord del món que es va considerar del segle XXI —encertadament—, va deixar astorats tots els periodistes en totes les redaccions. El seguidor de l'esport va perdre la candidesa de sobte.

Ben Johnson va donar positiu per un anabolitzant, l'estanozolol. Va ser desposseït de l'or, que va passar a mans de Carl Lewis, rival irreconciliable. El *Fill del Vent* tenia la moral menjada per *Big Ben* des del 1987, quan l'hipermusculat Johnson —aixecava 150 kg en pectoral, el doble del seu pes— l'havia derrotat en el mundial de Roma. Lewis s'ho havia pres tan malament que havia encès la pólvora: "Hi ha medallistes que fan servir drogues." Una afirmació que va dividir el món esportiu.

De dos mons

No podien ser més diferents. El canadenc d'origen jamaicà, nascut —ves per on— a la parròquia de Trelawny, on en aquells moments hi vivia un nen de dos anys de nom Usain Bolt, era fill d'una família humil que es va dividir quan la mare i sis germans van emigrar al Canadà buscant un futur. Ben, petit i rabassut, contraposava un caràcter altiu i fan-

farró —"sóc Benjamin Sinclair Johnson i vull dir que aquest rècord del món durarà fins al segle XXI... a menys que jo mateix el superi", va dir després de la final de Seül— amb la imatge exquisida de bon nen de l'elegant i alt Carl Lewis. Venien de dos mons. Lewis, fill d'esportistes notables i amb una vida sense penúries. Johnson, pobre, tartamut i amb dificultats d'aprenentatge a l'escola que segur que van influir en el seu posat esquerp.

A Johnson, aquell positiu li va costar l'or, el rècord i dos anys de suspensió. El 1989 una confessió de culpabilitat al Canadà

Cap de turc

El descomunal càstig al canadenc no ha evitat que continuï tenint imitadors

—va admetre que es dopava des del 1981— va ser aprofitada per la IAAF per desposseir-lo de l'or i el rècord del mundial de Roma, de tots els seus títols i de dos rècords mundials menors (50 i 60 m). Un càstig exemplar, per netejar consciències i per intentar espantar —en vells temptats d'imitar-lo.

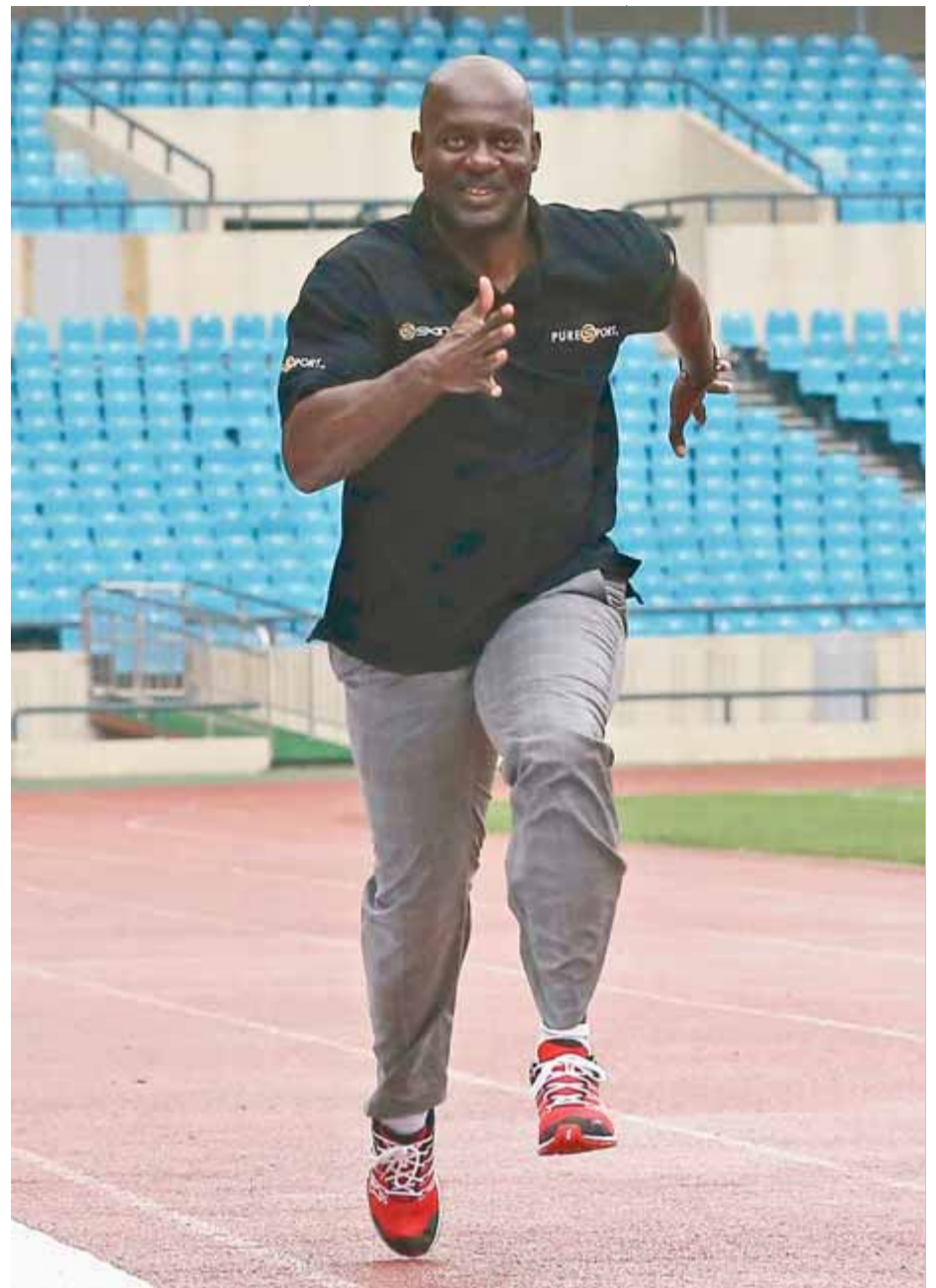
Johnson va tornar, però mai més va ser un atleta de 10 segons. Els 10.40 eren el seu gris hàbitat competitiu. Va tornar a donar positiu el 1993 per testosterona i el van suspendre per sempre, però al Canadà li van permetre competir per errors en el procedi-

ment. El 1999 va arribar un tercer positiu, ara per hidroclorotiazida, un diürètic que emmascara altres substàncies. Un cop retirat, va treballar com a entrenador de Maradona, del fill de Gaddafi —futbol—. També ha fet negocis amb roba i publicitat.

De Bern a Lance

El positiu de l'atleta canadenc va fer replantejar tota la lluita contra el dopatge. Els controls existien des de Mèxic 1968 i, per exemple, tres recordistes del món havien donat positiu, però l'escàndol de Seül ho va canviar tot. Ja no es podia mirar a una altra banda si es volia superar aquella crisi. Primer va ser l'atletisme, però el 1998 va arribar el torn del ciclisme amb el cas Festina, un escàndol de proporcions majúscules, amb desenes d'implicats en una enorme xarxa de dopatge. Les sigles EPO van passar a ser familiars.

El cas Balco (2003) es va destapar per la denúncia d'un metge que hi havia estat en contacte. Es va endur les carreres esportives d'esportistes que mai no havien donat positiu, com els atletes Tim Montgomery i Marion Jones o l'estrella del beisbol Barry Bonds. L'operació Port (la trama d'Eufemiano Fuentes), en mans de la justícia espanyola, encara no s'ha resolt (aquesta és una altra vergonya). I l'any passat va caure l'últim gran mite, Lance Armstrong, que va perdre els seus set Tour i va estendre una ombra de sospita sobre una fantàstica història de superació personal. ■



Ben Johnson torna a l'escenari dels fets

Va ser abans-d'ahir, just 25 anys després de l'estratosfèric 9.79 que tan sols va durar 48 hores en la taula de rè-

cords. Ben Johnson va tornar a trepitjar l'ara envellit tartan de l'estadi Jamsil de Seül. Va deixar una empremta del seu

peu i ho va fotografiar. Tot en el marc d'una campanya contra el dopatge de l'empresa australiana Skins. ■ EFE

Una final amb menys d'un pam de net

Ben Johnson no va ser l'únic finalista dels 100 m a Seül implicat en dopatge. De fet, dels vuit corredors, només dos, el nord-americà Calvin Smith (bronze després de la desqualificació de Johnson) i el brasiler Robson da Silva (5è), no han estat mai esquitxats. Carl Lewis (campió) no va donar mai positiu oficialment, però el 2003 es van publicar documents oficials del comitè olímpic dels EUA on constava que Lewis i onze atletes més havien donat positiu; en el cas del velocista, per efedrina. Però van apel·lar i el cas no va transcendir a una opinió pública entretinguda en la guerra Iran-Iraq, en què els EUA ajudaven els iraquians. El britànic Lindford Christie (2n) va donar positiu per pseudoefedrina el



mateix 1988 però va al·legar que no ho sabia i el van perdonar. Però el 1999 la nandronola el va delatar. El positiu del nord-americà Denis Mitchell (4t) va ser de testosterona, que l'atleta va justificar perquè l'havia incorporat fent l'acte sexual

amb la seva dona. Desai Williams, canadenc, (6è) compartia entrenador amb Johnson (Charlie Francis) i va acabar confessant. I Raymond Stewart (EUA, 7è) tampoc va donar positiu, però, fa tres anys, els atletes que entrenava no van passar els controls i el van suspendre per sempre. I, per si fos poc, Florence Griffith —fins aquell moment una atleta més— va obtenir a Seül dos rècords del món d'escàndol en 100 i 200 m (encara són vigents) i, poc després, va anunciar una retirada que va fer sospitar tant com la seva prematura mort als 38 anys, per un accident cerebral les causes del qual mai no s'aclariran però que és fàcil relacionar amb les que li van permetre fer aquelles marques.

Esportspenedes.

cat. Noia-Calafell i Vendrell-Igualada, les semifinals de dissabte

El Calafell i el Vendrell signen l'accés a la final a quatre

EL 9 BARCELONA

El Calafell Tot l'Any va remuntar un 4-1 advers a Vilafranca (4-6) i va segellar l'accés a les semifinals de la copa Esportspenedes.cat, que es jugaran dissabte -19 h i 21 h- a Calafell i que enfrontaran els amfitrions, segons del grup B, i el Noia, el primer del grup A, i el Vendrell, campió del grup B, i l'Igualada, segon del grup A. El conjunt de Pere Varias va igualar el desavantatge de tres gols en només 63 segons (4-4) i després va rematar la feina. Els gols dels visitants els van fer Romeu (3), Galbas (2) i Palau, i els del Vilafranca els van marcar Vázquez (2), Galán i Navarro. El Moritz Vendrell, per la seva banda, va certificar el passi amb un triomf clar contra el Lleida per 4-1 amb gols de Miras, Àngel Rodríguez, Ferrer i Cortijo. Andreu Tomàs va fer l'únic gol dels d'Albert Folguera. Als vendrellencs només els valia el triomf i jugaran la final a quatre de la competició per segon any consecutiu. L'Igualada, per la seva banda, amb la classificació ja a la butxaca, va cedir en la tercera i última jornada a la pista del Vilanova (5-3). Els gols dels del Garraf els van marcar Pujals (3), Dani López i Pàmies, mentre que per part dels visitants van marcar Vives (2) i Molas. ■

Mundial d'Angola 2013

Tradició i desigualtats

FA 39 ANYS • Luanda ja havia estat designada seu del mundial del 1974, però la Revolució dels Clavells i la posterior independència d'Angola van fer que es disputés a Lisboa **MOLT CARA** • La pobresa contrasta amb l'opulència discriminatòria fruit del petroli en una ciutat en què un lloguer val 9.000 euros al mes

Joan Martí BARCELONA

Més enllà de l'exotisme inherent a la ignorància i que es magnifica pel fet de pertànyer al continent africà, Angola és un focus amb tradició en hoquei sobre patins pel fet d'haver estat una colònia portuguesa. No és una casualitat, doncs, que s'hagi convertit aquests dies en el primer país africà que organitza el mundial. De fet, la concessió cicatritzada un vell somni colonialista de fa 39 anys. Luanda havia de ser la seu del mundial del 1974, però la Revolució dels Clavells que va viure Portugal el 25 d'abril, tres mesos abans de l'inici del campionat, i que va provocar l'enderrocament del règim dictatorial de gairebé 50 anys d'António de Oliveira Salazar i la democratització a través de l'*Estado Novo* va ser el detonant de la revocació. El campionat es va jugar a Lisboa. Els oficials de l'exèrcit colonial n'estaven fins al capdamunt de lluitar contra els grups d'alliberació (MPLA, FNLA i Unita) en una guerra que havia començat el 1961. Es va establir un període de transició que va acabar amb la proclamació de la independència d'Angola l'11 de novembre del 1975, oficialitzada en el tractat d'Alvor. Però l'ambició dels tres grups que havien lluitat per alliberar-se del domini portuguès va desencadenar una guerra civil cruenta (1975-2002).

Amb l'or negre com a principal valor econòmic, la capital, Luanda, i Namibe com a segona seu viuen per fi un mundial. Angola, fidel a la tradició i en l'afany de ressituar-se i trencar la seva imatge conflictiva, va ser el primer país que va organitzar el mundial de



La inauguració del mundial al flamant Multisport Pavilion Luanda ■ RFEF

clubs l'any 2006 amb triomf final del Bassano 54. Els anglesos també organitzen des de fa anys cada estiu la copa José Eduardo Santos Zé Du, un torneig de pretemporada. Enguany es va jugar la dotzena edició i el Liceo va perdre la final (3-0) contra Angola.

Considerada per un estudi el 2010 com la ciutat més cara del món, Luanda és un exemple colossal de desigualtats socials i econòmiques. Llogar un apartament costa uns 9.000 euros al mes. Una habitació d'hotel no baixa dels 300 euros la nit. Els cotxes de gamma alta col·lapsen la circulació en un caos carregat de dòlars. Per fer temps, molta gent s'ha instal·lat televisió a l'automòbil. Coses de nous rics. Els gratacels sobrevolen l'arquitectura colonial rònega plena de forats provocats pels morters que recorden que hi va haver una gran guerra. La pobresa

és latent, amb un dèficit d'habitatges flagrant que contrasta amb els efectes de la riquesa efímera del petroli i també dels diamants. Els recursos naturals són el gran actiu del país, i la Xina, el nou gegant, el principal comprador d'or negre. Angola és ara un règim democràtic i presidencialista liderat per José Eduardo Santos, el líder de l'MPLA, un amant de l'hoquei sobre patins que ha fet construir un pavelló mastodòntic a Luanda amb capacitat per a 12.700 espectadors.

Decepció esportiva: eliminats Malauradament, la decepció ha envaït els seguidors locals. La derrota contra Xile en els penals (3-1), combinada amb el partit perdut lògicament contra Portugal, ha deixat els africans fora dels quarts. "Angola, falha objetivo", titulava el *Jornal de Angola*. ■

12.700 **Multisport Pavilion Luanda.** El nou temple de l'hoquei sobre patins mundial que s'ha construït a Luanda té una capacitat per a 12.700 espectadors. El dia de la inauguració del mundial s'hi van aplegar més de 10.000 espectadors. A Namibe també s'ha fet un pavelló, el Welwitschia Mirabilis, per a més de 3.000 espectadors expressament per al mundial.

2006 **Mundial de clubs.** Angola va organitzar la primera edició, amb triomf del Bassano 54.

2009 **Mundial de Vigo.** Amb el català Miquel Umbert de tècnica, Angola va acabar sisena, la millor classificació de la seva història.

Mundial d'Angola 2013. La selecció espanyola, amb nou catalans, afronta els quarts de final sense refiar-se del rival, però conscient que si ho fan tot bé continuaran endavant

Molt de respecte per França

A. Camps BARCELONA / LUANDA

La selecció espanyola afronta aquesta tarda els quarts de final (18.15 h) del mundial d'Angola amb molt de respecte per França. Després de l'ensurt en l'últim partit de la fase de grups contra el Brasil, no

volien tornar a patir contra un rival que, tot i tenir un bon potencial, no és un dels grans equips que han de lluitar per les medalles. Per això tant el seleccionador Carles Ferrer com els jugadors -nou d'ells catalans- parlen que han de ser humils, afrontar el partit com una final i estar

molt concentrats i centrats en el seu joc. Tots saben que els francesos els poden complicar la vida, però també que si fan el seu joc i estan al seu màxim nivell no haurien de patir per continuar endavant en el mundial. La selecció francesa va ser quarta en el campionat

d'Europa de l'any passat, i en el mundial del 2011, a l'Argentina, va ocupar la setena posició. En el seu grup d'aquest mundial, França va perdre contra l'Argentina (1-3), va golejar l'Uruguai (0-13) i va accedir als quarts en vencer per 1-0 a Alemanya. Si la selecció espanyola passa a

les semifinals, el seu rival sortirà del partit de quarts entre Itàlia i Xile.

Angola, pel novè lloc El conjunt amfitrió, Angola, no va donar la sorpresa contra Portugal en l'últim partit de la fase de grups, i en perdre per 1-5 va quedar fora dels quarts de final. Els locals havien de guanyar per continuar lluitant per les medalles. Els portuguesos van ser primers de grup i s'enfrontaran a Moçambic. Si guanyen, el seu rival en la semifinal seria el guanyador de l'Argentina-Brasil. ■

Segona fase

Seu de Luanda	
Quarts de final (avui)	
Brasil - Argentina (1)	16.15 h
Espanya - França (2)	18.15 h
Itàlia - Xile (3)	20.15 h
Portugal - Moçambic (4)	22.15 h
Semifinals Divendres 27	
Guanyador 2 - guanyador 3	20.15 h
Guanyador 1 - guanyador 4	22.15 h
Final Dissabte 28	
Els dos guanyadors	22.15 h
Seu de Namibe	
Del 9è al 16è lloc (avui)	
Suïssa - Uruguai	16.00 h
Alemanya - Àustria	17.45 h
Angola - Colòmbia	19.30 h
Estats Units - Sud-àfrica	21.15 h

Ciclisme. La cita serà del 9 al 13 de setembre, en una estació on s'ha disputat una copa del món aquest estiu

Vallnord acollirà el mundial el 2015

Borja Sánchez
BARCELONA

Vallnord serà l'escenari del campionat del món de BTT i trial el 2015, entre els dies 9 i 13 de setembre, segons va fer oficial ahir la Unió Ciclista Internacional des de Florència i segons va confirmar també el Comú de la Massana. L'estació andorrana ja ha acollit una de les cites del calendari de la copa del món aquest estiu, amb més de 15.000 espectadors (segons l'UCI) el darrer cap de setmana del mes de juliol. Aleshores, el Vallnord Bike Park La Massana va demanar el mundial del 2015, decebut pel fet de no poder repetir copa del món l'any que ve –l'UCI va publicar el calendari abans de la prova andorrana–. Mèxic era el rival en l'elecció per succeir Sud-àfrica (2013) i Noruega (2014).

Vallnord prendrà el relleu de la Molina com a seu d'un campionat del món al Pirineu, després que a l'estació cerdana s'hi disputés el mundial de surf de neu el 2011. És una de les dues estacions, juntament amb la de Masella, que acollirien proves en el cas que prosperés la candidatura olímpica dels Jocs d'hivern de Barcelona. Amb tot, la cita andorrana servirà per dinamitzar en temporada d'estiu una zona que té la seva temporada alta a l'hivern. ■



Josep Antoni Hermida, en la copa del món de l'estiu ■ EL 9

Barcelona tanca la Copa Catalana

El trofeu internacional Ciutat de Barcelona de BTT, inclòs en el programa del BCN Esport&Natura Festival, serà demà passat l'última cita de la Copa Catalana Internacional de BTT, la primera prova de la qual es va disputar a Banyoles al mes de març i que després de la seva cinquena cursa, fa dos caps de setmana a Castellolí, té en Ismael

Ventura i Mercè Pacios els seus líders –els guanyadors van ser Ventura i Anna Villar–. El Jardí Botànic de Montjuïc serà el punt de sortida d'un circuit de 7 quilòmetres. Dissabte al matí, en aquest mateix escenari que recorre els rancs de la muntanya olímpica, s'hauran disputat els campionats de Catalunya per a policies i bombers.

Genís Grau, segon a Calafell

Genís Grau (Castellfollit) va ser segon en la cinquena edició del Triatló Calafell-Costa Daurada, que es va disputar en la distància esprint i amb més de 600 triatletes. Grau va ser el millor en la seva categoria, la júnior masculina, i va arribar a menys de mig minut d'Iñaki Baldellou. El Club Castellfollit Triatló va ser segon en la categoria de clubs gràcies a la vuitena posició de Pol Recober. ■ EL 9



Handbol. Els blanc-i-verds sabran avui quin serà el seu primer rival en la copa, i a Esteve Ferrer no li faran la ressonància fins demà

El Bordils, en espera

B.S.
BORDILS

El Bordils sabrà aquest migdia quin serà el seu rival en la primera eliminatòria de la copa, que aquest any incorpora els equips de la divisió d'honor plata i que es disputarà a partit únic en les dues primeres eliminatòries. El conjunt blanc-i-verd, que debutarà també en aquesta competició, jugarà el primer duel a casa el 19 d'octubre –en el segon també seria local–. En el sorteig, el Bordils estarà en el grup B, format pels vuit equips amb pitjor classificació el curs passat.



Ferrer ■ JOAN SABATER

Entre els possibles rivals hi ha el Barça B, l'altre conjunt català i campió de lliga l'any passat, o el Torreve-

lla, proper equip que visitarà Bordils, aquest dissabte al vespre.

Ahir no, demà

A Bordils esperaven que Esteve Ferrer fos sotmès ahir a una ressonància magnètica per determinar l'abast de la lesió al genoll dret que es va fer en la segona jornada de lliga, dissabte passat. El central banyolí, bàsic en els esquemes de l'equip, passarà les proves demà a la tarda. La seva lesió ha deixat consternada la junta directiva, el cos tècnic i la plantilla del Bordils, que voldran dedicar-li el triomf demà passat. ■

UNIGIRONA CLUB DE BÀSQUET

LIGA FEMENINA

TU ENS DONES L'ENERGIA ABONA'T

11 partits de Lliga Femenina + play-off } 30 € 1 abonament
Lliga Catalana ACB i Femenina }
Pàrquing reservat per abonats } 100 € 5 abonaments

Més informació
www.unigirona.cat - 972 48 39 79 - info@unigirona.cat

Entrada gratuïta amb el carnet d'abonat de l'Spar Uni Girona
XXV LLIGA CATALANA ACB I FEMENINA



9 i 10 d'octubre
Pavelló Municipal de Girona-Fontajau

BREUS

Berdych elimina Bautista. El tennista txec Tomas Berdych va superar ahir el castellanenc Roberto Bautista per un doble 6-3 i es va plantar als quarts de l'obert de Bangkok. A Kuala Lumpur (Malàisia) David Ferrer va derrotar l'italià Matteo Viola, procedent de la fase prèvia, per 6-2 i 6-3, i jugarà els quarts de final. ■ EL 9

Castells, finalista en dos europeus. La llançadora Berta Castells ha passat a ser finalista, vuitena, en la prova de martell en els europeus d'atletisme del 2010 i del 2012 per la sanció per dopatge de la moldava Zalina Marghieva. La IAAF ha fet públiques diverses desqualificacions i han variat resultats. Per la sanció del marxador rus Igor Yerokhin, Ferran Collados i l'equip espanyol guanyen la medalla de bronze en la copa d'Europa de marxa del 2011 en 50 km. Per la mateixa sanció Jesús Àngel García Bragado passa al sisè lloc en la copa del món de marxa del 2012 en 50 km. ■ EL 9

Venus ja és als quarts de final de Tòquio. La incombustible Venus Williams (63a de la WTA) va derrotar ahir la romanesa Simona Halep (13) per 4-6, 7-5 i 6-3 i es va plantar en els quarts de final de Tòquio. La seva rival serà la canadencsa Eugenie Bouchard. La polonesa Agnieszka Radwanska (2) jugarà els quarts contra l'alemanya Angelique Kerber (5), i la danesa Caroline Wozniacki (4) se les haurà amb la txeca Lucie Safarova. ■ EL 9

Latorre, cap al cim. Ferran Latorre va iniciar ahir l'atac al Cho Oyu, la sisena muntanya més alta del món (8.201 m). L'alpinista de Vic va sortir del camp 2 a les vuit del vespre, hora catalana. Si l'ascensió acaba amb èxit, Latorre haurà coronat nou de les catorze muntanyes de més de 8.000 metres d'altitud. Aquest any ja ha escalat el Lhotse (8.516 m). ■ EL 9

Vela. Els nord-americans es van imposar a l'‘Emirates Team New Zealand’ en l'última i definitiva mànega de la copa d'Amèrica, en la qual van arribar a perdre per 8 punts a 1

L'‘Oracle’ fa història, en un final ‘made in Hollywood’

EL 9
SAN FRANCISCO

L'Oracle Team USA es mereix tots els adjectius superlatius amb què es solen qualificar els espectacles esportius diàriament. La gesta que han escrit aquests últims dies en la 34a edició de la copa d'Amèrica mereixerà riudes de tinta i, qui sap?, si com a base per al guió més perfecte perquè properament un director el porti al cinema en un film *made in Hollywood*.

Els nord-americans, liderats per l'australià James Spithill, es van imposar al *Team New Zealand* de Dean Barker en la dinovena i decisiva mànega de la final de la copa d'Amèrica de vela que es va acabar ahir a San Francisco i va establir el definitiu 9 a 8 al seu favor, que li permet retenir el títol que havia aconseguit l'any 2010 a València.

L'equip del magnat nord-americà Larry Ellison, amb l'AC72 USA-17, va superar el seu rival per 44 segons de diferència en la línia de meta, i d'aquesta manera va poder encadenar la vuitena victòria contra l'*Emirates New Zealand*. El punt permet als nord-americans culminar una remuntada sense precedents en la història de la competició, que té més



L'‘Oracle’ celebra el triomf més inversemblant de la història de la competició ■ N. BERGER/AFP

d'un segle d'història. Els Estats Units encadenen dues victòries en la competició. Un fet que no havia passat en els últims anys, en els quals hi havia hagut domini suís i australià.

Un 8 a 1, no definitiu
L'Oracle havia aixecat un 8-1 en contra en una re-

montada que no s'havia produït mai en els 162 anys d'història d'aquesta competició. El *Team New Zealand*, que aspirava a tornar fer la copa d'Amèrica a Nova Zelanda, d'on va marxar el 2003, va perdre el nord a partir del dimecres 18 de desembre. “Hem arribat a un punt en què potser no estem sent

tan forts com hauria de ser. És dur, perquè estem fent tot el que podem i mai no ens hem rendit, però l'Oracle ho està fent tot bé”, explicava Dean Barker, patró del *Team New Zealand*, després de l'empat a 8 de l'Oracle.

La proesa de l'equip americà va servir per allargar la copa d'Amèrica fins

Palmarès

2010	USA 17 (Estats Units)
2007	Alinghi (Suïssa)
2003	Alinghi (Suïssa)
2000	Team New Zealand (N. Zelanda)
1995	Black Magic (Nova Zelanda)
1992	America (Estats Units)
1988	Stars and Stripes (Estats Units)
1987	Stars and Stripes (Estats Units)
1983	Australia II (Austràlia)
1980	Freedom (Estats Units)
1977	Courageous (Estats Units)
1974	Courageous (Estats Units)
1970	Intrepid (Estats Units)
1967	Intrepid (Estats Units)
1964	Constellation (Estats Units)
1962	Weatherly (Estats Units)
1958	Columbia (Estats Units)
1937	Rainbow (Estats Units)
1934	NYC (Estats Units)
1930	Enterprise (Estats Units)
1920	Resolute (Estats Units)
1903	Reliance (Estats Units)
1901	Columbia (Estats Units)
1899	Columbia (Estats Units)
1895	Defender (Estats Units)
1893	Vigilant (Estats Units)
1887	Volunteer (Estats Units)
1886	Mayflower (Estats Units)
1885	Puritan (Estats Units)
1881	Mischief (Estats Units)
1876	Madeline (Estats Units)
1871	Columbia i Sappho (Estats Units)
1870	Magic (Estats Units)
1851 (*)	America (Estats Units)

(*) Queen's Cup

als 19 dies de competició des de la disputa de la primera mànega. Mai abans havia durat tant. Fins ahir, l'edició més llarga havia estat la que el 2003 es va disputar a la badia d'Auckland entre el *Team New Zealand* i l'*Alinghi*, que va allargar-se 16 dies a causa de la inestabilitat i l'absència de vent. ■

Alpinisme. El cerdà va recular a 300 metres del cim més alt d'Europa a causa del vent i la neu abundants

Jornet, sense l'Elbrús

EL 9
BARCELONA

Kilian Jornet no va tenir èxit en l'intent de fer el rècord d'ascensió a l'Elbrús (5.642 m), el cim més alt d'Europa. El cerdà va fer l'ascensió dissabte passat, acompanyat del rus Vitaly Shkel. A 300 metres del cim, després de 2 hores i

45 minuts d'ascensió i un ritme de rècord, van decidir aturar-se i recular a causa del mal temps, amb vent i neu abundant. “El millor era deixar-ho córrer i baixar abans que empitjorés”, va explicar Jornet. Les previsions climatològiques per als dies següents no eren bones i Jornet va decidir abandonar

la muntanya: “Encara no tinc gaire clar si hi tornaré, però l'experiència ha estat fantàstica.” Jornet ha completat aquest any dos dels tres reptes del *Summits of my life*: el rècord d'ascensió i descens del Mont Blanc des de Chamonix i el rècord d'ascensió i descens del Cerví des de Cervinia. ■



Jornet, en una cursa d'aquest estiu ■ EL 9

BREUS

Els campions es des-tapen. El Barceloneta va guanyar el Catalunya (5-30) en l'anada dels quarts de la copa Catalunya de waterpolo; el Mataró, al Sabadell (8-5), el Barcelona al Poble Nou (9-10). El Sabadell femení va apallissar el Santa Eulàlia (0-40), el Terrassa i el Sant Andreu van empatar, el Mataró va vèncer el Rubí (7-15) i el Medi, al Sant Feliu (3-21). ■ EL 9

Ciclisme. Ni Wiggins ni Cancellara el van poder seguir en la contrarellotge

Tercer títol mundial per a Tony Martin

Ivan Mullor
BARCELONA / FLORÈNCIA

L'alemany Tony Martin (Omega Pharma Quick-Step) es va convertir en el segon ciclista de la història a encadenar tres mundials de contrarellotge després que ho aconseguís l'australià Michael Rogers entre el 2003 i el 2005. El suís Fabian Cancellara (RadioShack), el gran derrotat ahir a Florència, continua sent el ciclista amb més victòries mundialis. Ahir, però, es va haver de conformar amb la tercera posició perquè el britànic ressorgit, Bradley Wiggins (Sky), li va pispar la de plata gràcies a un final explosiu.

Cancellara i Martin van

firmar un espectacle digne d'una peça de museu. El suís, que havia derrotat l'alemany la darrera vegada, en la Vuelta a Espanya, va sortir com un coet, i en el primer parcial (km 14) manava. Martin, l'últim a prendre la sortida, també va sortir com un llamp i es va quedar a 36 centèsimes al primer tram. Però a partir d'aquest instant, l'alemany va incrementar el ritme i en cada pas cronometrat va augmentar la diferència. Al km 24 era de 13 segons i en el 42 havia crescut fins a gairebé de 29 segons.

Només quedaven 16 km i Cancellara va començar a perdre pistonada. Aleshores, l'atenció es va centrar en la lluita per la

Els parcials del campionat del món de contrarellotge

Quilòmetre 7		Quilòmetre 24,9		Quilòmetre 42,3		FINAL	
1r	F. Cancellara 9:38.07	1r	T. Martin 27:27.77	1r	T. Martin 47:24.76	1r	T. Martin 1h05:36.65
2n	T. Martin a 0.36	2n	F. Cancellara a 13.28	2n	F. Cancellara a 28.61	2n	B. Wiggins a 46.09
3r	S. Chavanel a 10.86	3r	V. Kiryenko a 34.15	3r	B. Wiggins a 40.95	3r	F. Cancellara a 48.34
4t	R. Quaade a 12.38	4t	B. Wiggins a 37.61	4t	V. Kiryenko a 1:01.31	4t	V. Kiryenko a 1:26.01
5è	T. Phinney a 12.84	5è	T. Phinney a 54.97	5è	T. Phinney a 1:20.03	5è	T. Phinney a 2:08.00

tercera posició. El dièsel Wiggins, que va anar de menys a més, va començar a amenaçar la segona posició i el suís, potser tocat per comprovar com l'objectiu del cinquè mundial se li esvaïa, no va poder mantenir la plata i se li va escapar per menys de dos segons. És la segona plata del britànic, mentre que el suís, a part dels tres oros, acumula tres medalles de bronze.

A la conclusió, Martin va admetre que havia firmat una de les millors contrarellotges de la seva carrera. I va afegir que sabent que a la meitat de la prova avantatjava Cancellara es va poder regular. El suís va explicar que havia perdut el contacte amb el cotxe i que s'havia quedat sense referències. ■



Tony Martin celebra el tercer títol ■ C. GIOVANNINI / EFE

BREUS

Sisena Cingles de la Llèmena. Sant Martí de Llèmena serà diumenge el centre neuràlgic de la sisena edició de la marxa de BTT i de córrer Cingles de la Llèmena. En tots dos casos hi haurà dos recorreguts: 33 i 20 quilòmetres en la bicicleta (sortida a les 9) i 20 i 8 i mig en el córrer (9.15). ■ EL 9

L'arribada a Blanes, diumenge. Quim Bofill i David Rodríguez (GEiEG) tenen previst completar diumenge el repte de creuar la Costa des de Portbou fins a Blanes. Tots dos van iniciar *El Repte* el dia 16. ■ EL 9

Chris Horner fa públic el seu passaport. El nord-americà de 41 anys, últim guanyador de la Vuelta, ha penjat al seu lloc web les dades del seu passaport biològic, que data del 2008, perquè ningú no tingui dubtes de la seva netedat. ■ EL 9



Beneficia't del Pla PIMA Aire**

Des de 15.900€ amb 4 anys de manteniment inclosos

De professional a professional. Nou Crafter Pro.

Nou Crafter Pro, més ben equipat que mai i amb 4 anys de manteniment inclosos per 15.900 €. * Climatic, ràdio CD MP3 amb Bluetooth, tancament centralitzat, alçaividres elèctric i llums antiboira. ESP/ABS/ASR/EDS, control de velocitat Tempomat, sistema Start & Stop... I, a més, amb Bluemotion Technologies, que redueix el consum i les emissions. Nou Crafter Pro. Pot amb tot.

*PVP recomanat a la Península i les Balears: 15.900 € per a un Crafter 30 Furgó 109 CV/80 kW (transport, descomptes i pla PIMA Aire inclosos), per a clients professionals que el financin a través de Volkswagen Finance, SA, EFC (segons les condicions contractuals), mitjançant la campanya Manteniment. No inclou l'IVA. Oferta vàlida fins al 31/08/2013. Inclou garantia contractual de dos anys sense límit de quilometratge, més un any d'extensió de garantia o 250.000 km des de la data de la primera matriculació del vehicle, el que es compleixi abans, i Manteniment Crafter durant quatre anys o 60.000 km sense cost addicional per a vehicles finançats. Gamma Crafter: consum mitjà (l/100 km), de 7,2 a 9,4; emissió de CO₂ (g/km), de 189 a 247. **Amb subjecció al compliment dels requisits establerts al pla PIMA Aire.



Autopodium

Ctra. Sta. Coloma de Farners, 59
17005 Girona
Tel. 972 241 211

Girona Ctra. de Roses, km. 4
17600 Figueres
Tel. 972 671 211

La programació d'esports

CUATRO / 22.00 h

L'Espanyol vol seguir imbatut

Dos dels equips que han arrencat amb més força en la lliga s'enfronten al Madrigal. El Vila-real i l'Espanyol sumen 11 punts i ocupen la quarta posició i la cinquena, respectivament. Amés, tant els homes de Marcelino com els de Javier Aguirre continuen imbatuts després de cinc partits. Per als catalans és el segon enfrontament en tres dies contra un rival de la zona alta.



TELEDEPORTE / 18.15 h

Espanya-França, a quarts

La selecció espanyola d'hoquei sobre patins es juga contra França l'accés a les semifinals del mundial que s'està disputant a Angola. Després d'acabar com a primera de grup, el combinat que dirigeix Carles Feriche, en què hi ha nou jugadors catalans, vol aconseguir la fita de guanyar el mundial per cinquena vegada consecutiva, la setzena en tota la seva història.



A LA BANDA

El mètode FEB

Basquetbolísticament parlant, aquest ha estat un any brillant per a les seleccions espanyoles de bàsquet. Cinc medalles d'or i tres de bronze són un balanç més que notable que firmaria qualsevol federació. Però del que voldria parlar no és tant dels èxits, que n'hi ha i força, sinó de la facilitat amb què la federació espanyola se'ls ha atribuït amb molta barra i molt de màrqueting, conceptes fonamentals del que ha donat a conèixer com a mètode FEB.

I de què va, la cosa? Doncs bàsicament va de la línia esportiva i de treball que aquesta federació fa des de la base. Un treball exhaustiu que permet fer un seguiment acurat dels jugadors, als quals adapta de mica en mica a un sistema "valorat a tot el món, i un exemple fins i tot als Estats Units", segons es pot llegir al web de l'organisme que presideix amb idèntiques dosis de morro i mà esquerra el mític José Luis Sáez.

Són els clubs -i els catalans els que més- els primers a descobrir el talent

Perquè si la federació espanyola produeix medalles és, principalment, per la feina dels clubs de bàsquet, que treballen deu mesos l'any amb els jugadors, als quals cedeixen gratuïtament i obligatòriament a les seleccions. Al Cèsar, el que és del Cèsar. Perquè són ells, els clubs -i els catalans, els que més-, els primers a descobrir el talent i a polir-lo a còpia de molts esforços quasi mai reconeguts públicament per les instàncies superiors que, això sí, són les primeres a penjar-se les medalles.

I si la federació acumula ors, plates i bronzes és, també, pels canvis m'atreveria a dir que fisiològics de les noves generacions de joves, que s'han estirat uns quants centímetres. Això ha estat molt positiu per al bàsquet. Érem molts els que ens vam pensar que la colla de l'any vuitanta, formada per Pau Gasol, Juan Carlos Navarro, Raül López, Felipe Reyes i tants d'altres, i que encara avui és la que sustenta la base de la selecció, era un cas únic i excepcional, però el temps ens va desmentir. Les generacions posteriors estan generant grans talents amb unes condicions físiques tant o més notables, que prometen allargar aquesta època d'aurada de les seleccions. I sobretot, les que garanteixen un gran futur per al nostre bàsquet.

Ricard Palou
PERIODISTA



Esport 3

- 10.05 Un tast pel món.
- 10.30 Forquilla i motxilla.
- 10.55 A què jugues?.
- 11.50 El museu de la vida.
- 12.45 El millor d'Austràlia. El desert de Queensland.
- 13.40 Un tast pel món.
- 14.00 Forquilla i motxilla.
- 14.30 Paradisos submarins.
- 15.25 Itàlia des de l'aire.
- 15.50 Les costes franceses des de l'aire.
- 16.00 Cròniques salvatges.
- 16.55 Itineraris.
- 17.35 La ciència al descobert.
- 18.30 El millor d'Austràlia.
- 19.20 Champions Magazin.
- 19.45 Esport Club.
- 20.55 Bàsquet. Lliga Catalana LEB Final.
- 22.40 Temps d'aventura. Cavalls del Vent.
- 23.00 Efectivament.

Barça TV

- 14.00 Barça Notícies migdia.
- 14.30 El partit aleví. Aleví C - Gimnàstic Manresa.
- 15.45 EM El protagonista.
- 16.00 Barça Notícies migdia.
- 16.30 Porta 104.
- 17.00 El partit juvenil. Juvenil B - Premià.
- 18.45 600". Almeria - Barça.
- 19.00 Quina Penya!.
- 19.30 ADN Barça directe.
- 20.30 Promeses.
- 21.15 EM El protagonista.
- 21.30 Més club.
- 21.45 Quina Penya!.
- 22.15 Temps de joc. El proper rival. Almeria - Barça.

Sportmanía

- 10.00 Compact Ligas Internacionales.
- 11.00 Highlights Liga Argentina.
- 12.00 Tveo.
- 12.15 Liga argentina. Torneo Inicial 2013. Argentinos - Boca.
- 14.00 On the Tee 2013.
- 15.15 European Senior Tour: French Riviera Masters.
- 16.00 FIA World Endurance Championship.
- 17.05 FIA World Endurance Championship.
- 18.30 WNBA+: WNBA+. Atlanta - Washington.
- 20.00 MLB: MLB. N.Y Yankees - Tampa Bay Rays.
- 22.30 Ironman: Ironman. Gales (Reino Unido).
- 23.00 Transworld Sport.

Eurosport

- 08.30 Fútbol playa. Copa del Món, França.
- 09.45 Fútbol playa. Copa del Món, França.
- 10.45 Speedway. Campionat d'Europa.
- 13.00 Saltos de esquí.
- 14.00 Saltos de esquí.
- 14.30 Patinaje artístico.
- 16.15 Fútbol playa. Copa del Món, França.
- 17.00 All Sports.
- 18.00 Patinaje artístico.
- 19.45 Speedway. Campionat d'Europa.
- 21.30 Patinaje artístico.
- 23.30 Patinaje artístico.

C + Fútbol

- 11.30 Serie A Calcio. Sampdoria - Roma.
- 13.15 Goles Premier League.
- 13.30 Highlights Liga holandesa.
- 14.30 Bundesliga. Schalke - Bayern Munich.
- 16.15 Goles Liga holandesa.
- 16.30 Highlights Liga Argentina. Torneo Inicial 2013.
- 17.30 Serie A Calcio. Bolonia - Milan.
- 19.15 FIFA Fútbol Mundial.
- 19.45 Premier League Review.
- 20.40 Serie A Calcio. Inter - Fiorentina.
- 22.45 Footbrazil.
- 23.15 FIFA Fútbol Mundial.
- 23.45 Bundesliga. Nuremberg - Borussia Dortmund.

Teledeporte

- 06.00 Tenis WTA Tokio. 1/4 de final.
- 10.00 Tenis WTA Tokio. 1/4 de final.
- 13.15 Conexión motor.
- 13.45 Estudio Estadio.
- 15.30 Tenis WTA Tokio.
- 17.40 World Padel Tour.
- 18.10 Hockey patines. Campeonato del Mundo. Espanya - França.
- 19.50 Reportaje Paralímpicos.
- 20.00 Triatlón.
- 20.30 Conexión Teledeporte.
- 21.00 Tenis WTA Tokio.
- 00.00 Estudio Estadio.

Gol T

- 16.30 Borussia Dortmund TV.
- 17.30 Premier World.
- 18.00 La liga world.
- 18.30 Goles Liga BBVA.
- 19.00 Planeta Axel Brasil 2014.
- 19.30 Directo gol previa.
- 20.00 Liga BBVA. Athletic - Betis.
- 22.00 Liga BBVA. Getafe - Celta.
- 00.00 Directo gol post.
- 01.00 La liga world.
- 01.30 Planeta Axel Brasil 2014.
- 02.00 Goles Liga BBVA.
- 02.25 Resumen Copa Sudamericana.
- 02.50 Copa Sudamericana. Sao Paulo - Universidad Católica.

Canal + Liga

- 08.00 El día del fútbol.
- 09.00 Liga Adelante. Girona - Las Palmas.
- 10.45 Futbol de Plata.
- 11.15 Liga BBVA. Granada - València.
- 13.00 Liga BBVA. Sevilla - Rayo.
- 14.45 Compact Liga.
- 15.35 Fútbol por el Mundo.
- 16.20 Liga BBVA. Elx - Real Madrid.
- 18.00 El día del fútbol.
- 19.00 FIFA Fútbol Mundial.
- 19.30 El día del fútbol.
- 19.55 Liga BBVA. Athletic - Betis.
- 21.55 Liga BBVA. Getafe - Celta.
- 00.00 El día del fútbol.
- 00.30 Compact Liga.

C + Deportes

- 08.00 NFL: NFL. Pittsburgh Steelers - Chicago Bears.
- 10.30 Tie Break.
- 11.00 Ironman: Ironman. Gales (Reino Unido).
- 11.30 Tveo.
- 11.45 NFL: NFL. Washington Redskins - Detroit Lions.
- 15.00 Vela Panorama.
- 15.15 Tie Break.
- 15.45 MLB: MLB. Minnesota - Detroit.
- 18.15 Tveo.
- 18.30 On the Tee 2013.
- 19.45 Ironman: Ironman. Gales (Reino Unido).
- 20.15 Tie Break.
- 20.45 Birdie.
- 21.15 Tveo.
- 21.30 Transworld Sport.
- 22.20 Casa Club.

C + Champions

- 11.15 UEFA Champions League. Marsella - Arsenal.
- 13.00 FIFA Fútbol Mundial.
- 13.30 UEFA Champions League. Real Sociedad - Shakhtar Donetsk.
- 15.15 Highlights Liga Argentina. Torneo Inicial 2013.
- 16.15 UEFA Champions League. At. Madrid - Zenit.
- 18.00 FIFA Fútbol Mundial.
- 18.30 Premier League. Liverpool - Southampton.
- 20.15 Footbrazil.
- 20.45 Liga holandesa. PSV - Ajax.
- 22.30 Premier League Review.
- 23.30 Serie A Calcio. Bolonia - Milan.

Fes-te'n subscriptor



Juga amb El 9

Si et vols fer subscriptor, fes-nos arribar les teves dades de contacte a subscripcions@el9.cat o truca al telèfon 902 45 60 00 i te n'informarem.

L'Espanyol pot reafirmar el gran estat de forma

L'Espanyol disputa avui un partit que sense ser decisiu per a la trajectòria dels blanc-i-blaus sí que pot tenir una gran rellevància. Una victòria contra el Vila-real no només donaria accés a l'Espanyol a les posicions de

Champions, sinó que certificaria el gran estat de forma que manifesten els d'Aguirre, que a hores d'ara ja sumen onze dels quinze punts disputats. Òbviament, en aquests moments de la temporada seria molt prematur valorar una posició en les places europees que caldrà molt d'esforç per conservar fins al final. Però el partit d'avui pot deixar l'Espanyol amb només els tres candidats al títol –Barça, Real Madrid i Atlético–, al davant en la classificació. I això, psicològicament, pot suposar un impuls important per a les seves aspi-

racions. El tècnic mexicà ha consolidat la tasca desenvolupada la temporada passada des que es va fer càrrec de l'equip, i als bons resultats obtinguts, especialment a partir de la imponent tasca defensiva que ha sabut empeltar a l'equip, ara se sumen determinats conceptes tàctics que es van poder veure en un difícil matx contra l'Athletic de Bilbao, en què els periquitos van guanyar de manera brillant, amb tenacitat, i molta disciplina. Una nova identitat futbolística d'aquest espectacular Espanyol, que avui toca reafirmar.

LA PENÚLTIMA

Canvi

El es defensa amb contundència. Amb dades i, en canvi, vol entrar de puntetes en la història del Barça. Sense fer soroll. Tata Martino no vol molestar, però tampoc no vol ser considerat un tècnic que trinxu un llegat que ha rebut i que ha situat el club al més amunt que mai s'hauria imaginat ningú. Es valora la manera de fer fins ara i es mira amb lupa el que aplica Martino a l'equip com a màxim responsable tècnic. L'argentí no s'amaga de reconèixer que no és el pare de la criatura i que treballa per trobar sortides a situacions que sovint el joc del Barça no ha paït bé, ja sigui pel coneixement que tenen els adversaris com pels entrebanecs que ha de superar.

En algunes ocasions en aquest inici de temporada, el joc del Barça s'ha modificat. La contemplació del joc del Barça i els comentaris que genera han fet dubtar més d'un, al marge dels resultats, també de l'esperit que ha mogut l'equip aquestes últimes temporades. Venim d'una manera de fer amb Guardiola i Tito, i fins i tot una mica més enllà. Ara el joc del Barça, per alguns i en algunes ocasions, és més tèrbol pel fet d'haver canviat de mans. Els aficionats estem obligats a entendre que hi ha modificacions en un sistema que fins ara ha anat bé. Renúncies? Canvi d'escola? De criteri? La pilota es mou diferent? No es vol ni és té tanta estona als peus si l'adversari tanca els espais per on els blaugrana s'haurien de moure? Es desplaça amb menys tocs. I més lluny.

Es vol guanyar. Això sí. Com sempre. I fer gols. Molts. L'equip ha de córrer més. Hi ha canvis, però menys dels que ens pensem que veiem? És una reivindicació dels jugadors o tot ve del convenciment del nou entrenador? Els jugadors són els mateixos de sempre. Són els de les últimes temporades que saben tocar la pilota i que han fet de l'estil del Barça un reconeixement universal de com jugar a futbol. S'han fet forts amb una proposta que ara té retocs i canvis. El nou entrenador ha establert rotacions probablement per certificar el convenciment que els seus jugadors, els que fa descansar, no són imprescindibles per a un partit, però per aquest mateix



Alexis fa una rematada en una acció el partit de dimarts contra la Real Sociedad ■ TONI GARRIGA / EFE

motiu el col·lectiu es reforça amb aquesta manera de fer. I que tots plegats han de fer més bo l'equip provocant el convenciment que tots són prescindibles, però bons i dignes de jugar al primer equip del Barça en qualsevol moment i contra qualsevol rival. Hi ha un inconvenient amb els joves de casa que tenen, de moment, menys paper. Entren lentament en les rotacions i entren encara més lentament al primer equip. Ho tenen bé si el resultat acompanya amb claredat.

Es té la sensació que el divertiment que garantia l'equip no es perdrà. Contra la Real Sociedad va ser un bon exemple que els jugadors no renunciïn a passar-ho bé amb la pilota als peus. Martino no vol vulnerar ni posar en risc l'estil del

Barça. Es veu un professional respectuós amb la feina feta. Ja ha advertit que ell no és ni holandès ni de la casa. Te raó. I si a algú, aquest fet, li genera dubtes, l'evolució de la seva feina clarificarà aquest argument exposat en roda de premsa fa quatre dies. Si mirem els resultats, Martino ha fet el millor inici de temporada dels últims anys i a més ha democratitzat el gol, malgrat el domini de Messi. L'equip és líder i amb un grapat de gols fets. El Barça vol reafirmar la seva identitat, però algú que arriba de fora pensa que cal trobar arguments per si l'equip s'encalla. Jugar al contraatac a can Barça es considera un recurs pobre. Martino és pragmàtic. Tothom sap que la pilota sempre ha d'anar al peu i que corrin els altres.

El Barça vol reafirmar la seva identitat, però algú que arriba de fora pensa que cal trobar arguments per si l'equip s'encalla



Santi Carreras. PERIODISTA



BLOC DE PAPER

Lluís Simon

La doble nacionalitat

El debat de la doble nacionalitat en una futura Catalunya sobirana no l'he començat jo. El Consell de Transició Nacional n'està parlant, i Oriol Junqueras també va avançar que és una possibilitat que es pot proposar abans de realitzar la consulta. És una manera de fixar legalment allò que Andrés Iniesta va comentar a TV3 fa un parell de setmanes, que és compatible sentir-se català i espanyol al mateix temps. Tots sabem que aquest és un sentiment compartit per molts catalans, fins i tot ara que l'independentisme és majoritari. Nosaltres acceptem amb gran naturalitat que els catalans es puguin sentir espanyols mentre que a Espanya el sentiment catalanista provoca un rebuig que arranca des de temps immemorials i que és el que ens ha portat finalment a un carreró sense sortida.

Però com afectaria la doble nacionalitat en una Catalunya independent les nostres seleccions esportives? D'entrada, qualsevol esportista català podria escollir amb quin país preferiria competir. L'elecció, com ja va passar en els països bàltics o balcànics, es faria només una primera vegada perquè els estatuts de la major part de les federacions internacionals no permeten anar saltant d'un país a un altre. Els professionals es poden trobar, doncs, al davant d'un gran exercici de responsabilitat. Espanya o Catalunya? Llevat d'alguns casos molt simptomàtics, com el de Pedro Gil en l'hoquei sobre patins, tothom podria tenir els seus propis dubtes. Fins i tot alguns aficionats podrien entendre que jugadors que han fet bandera d'un espanyolisme mercantil sense complexos, com ara Pau Gasol, seria millor que seguissin defensant els colors de tota la vida.

Amb tot, Catalunya, no només com a nou estat d'Europa, sinó com a societat integradora i moderna, haurà de convèncer l'esport (i això inclou els esportistes) que només sumant les forces de tothom



Marc Gual i Pedro Gil, en un partit amb la selecció espanyola ■ EFE

En una Catalunya independent, qualsevol esportista català podria escollir amb quina selecció prefereix competir en l'àmbit internacional

això té alguna possibilitat de sortir bé. Que Sabonis fos, sense amagar-se'n, un dels símbols de l'esport i el bàsquet soviètic no va impedir que llavors liderés Lituània als seus primers grans triomfs esportius en l'àmbit internacional. El mateix va passar amb els grans jugadors de bàsquet d'Eslovènia i Croàcia, ídols de l'antiga Iugoslàvia, que van fer el salt a les seves noves seleccions sense escarafalls.

Hi ha altres variables incontrolables, com ara el pes de les grans multinacionals amb seu a Madrid que patrocinen alguns dels esportistes catalans més admirats no només a Catalunya, sinó també a Espanya i la resta del món. El més lògic és que

Repsol, per exemple, intenti mantenir la seva quota de mercat a Catalunya posant els mateixos o més diners en el patrocini de pilots del país. Però la visió que hi ha a Madrid de tot el procés es pot definir de moltes maneres menys amb el concepte tradicional de lògica.

I no oblidem tampoc que en les negociacions entre les dues parts, l'etern peix al cove (ara anomenat federalisme o confederalisme) les seleccions poden quedar arraconades definitivament. En les negociacions de Duran i Lleida amb el PP i del PSC amb el PSOE en cap moment es parla del reconeixement internacional de l'esport català. Tinguem-ho en compte.



Estrenem pàgina web !!
www.elreidelarajola.com
Podràs veure més de 300 models

EL REI DE LA RAJOLA

Tel. 902 909 500
El supermercat més gran en gres i rajola
+ de 220 models en estoc

Nova botiga N-II Km 680 PALAFOLLS entre Tordera i Malgrat C. N-II Km 726, Medinyà - C. de la Canya 159, Olot. - 20 Rue d'en Cavailles, Le Boulou

LINE 25x50 cm
NEGRE, VERMELL I BLANC

7'95
€/m²

HABITAT 30x85 I 60X60 cm

11'95
€/m²

COMPACT 30x85 cm

11'95
€/m²



Especial Porcel·lànic tot massa